

Scînteia tineretului

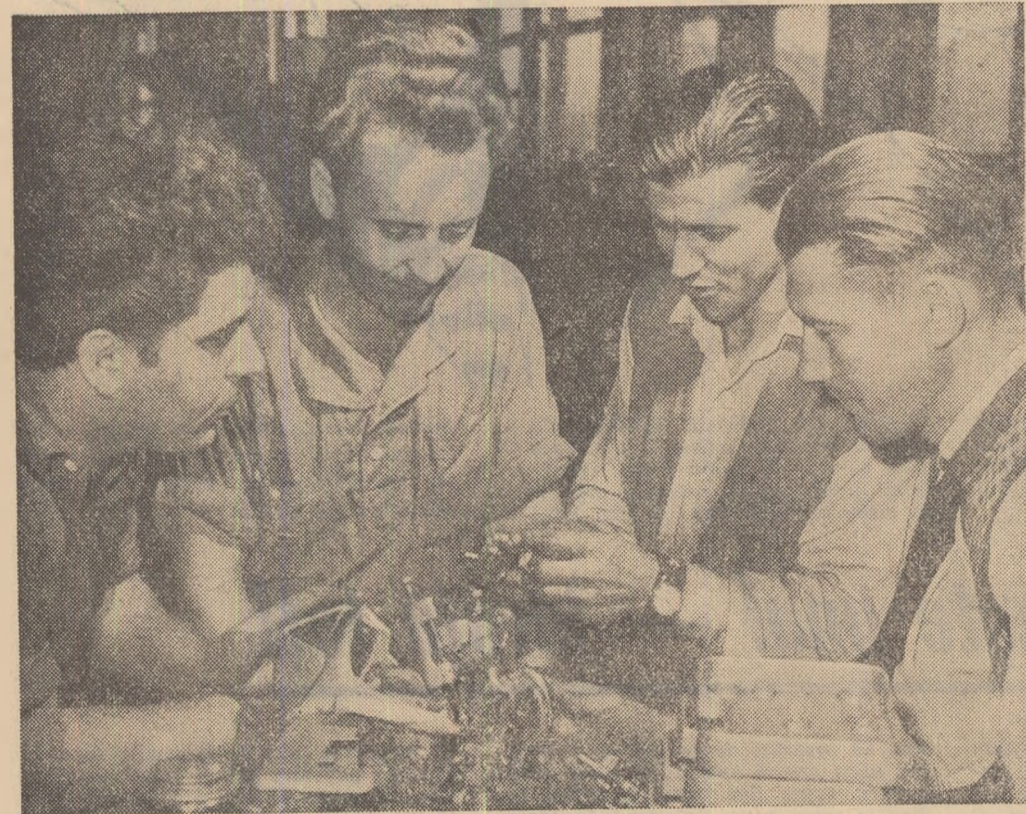

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVIII, seria II nr. 4168

4 PAGINI — 20 BANI

Marți 9 octombrie 1962

Laminate peste plan

Continuind să aplice inițiativa „Să dăm zilnic, pe fiecare schimb cel puțin 10 tone de laminate peste plan”, colectivul laminorului de profil de 650 mm a încheiat un rodnic bilanț de realizări la sfîrșitul celor trei trimestre care au trecut din acest an. Astfel, datorită folosirii din plin a capacității de laminare, muncitorii hunedoreni au trimis uzinelor constructoare de mașini, peste prevederi, mai mult de 27 500 de tone de laminate. (Agerpres)

Tinerii Ciojăk Bela, Szaló Viktor, Szász György și Boróș Ștefan de la secția lăcășerie a întreprinderii de piese de schimb și garnituri de corde din Ig. Mureș sînt cunoscuți ca inovatori pricepuți și muncitori harnici. Iată-i discutînd despre posibilitatea îmbunătățirii caracteristicilor mașinii de bobinat pentru fabricile textile și tricoaje. Foto: N. STELORIAN

VIZITA SOLILOR POPORULUI ROMÎN ÎN INDONEZIA

DJAKARTA 8 — Trimisul special Agerpres, Ion Găldăeanu, transmite:

Luni dimineața cu aproape două ore înainte de începerea mitingului prieteniei indoneziano-romîne, care urma să aibă loc în Piața de Nord a orașului Djokjakarta, considerat lagărul luptei de eliberare națională a Indoneziei, grupuri compacte de muncitori, elevi și studenți din oraș și din împrejurimi se îndreptau spre locul de întrunire. Numeroși alți locuitori ai Djokjakartei așteptau de-a lungul străzilor dintr-un palat Gedung Agung, fosta reședință a guvernului indonezian în timpul luptei cu colonialiștii olandezi și Piața de Nord, pentru a-i vedea și aclama încă o dată pe oaspeții romîni.

În vasta Piață de Nord, pavată cu cărămidă și stăpînită de ale celor două țări, înălțate pe catarge de bambus, își dăduseră întâlnire sute de mii de oameni. Pretutindeni se vedeau pancarte cu inscripții prin care Djokjakarta își saluta oaspeții și prietenii romîno-indoneziani. Piața în care a fost organizat mitingul a fost pe vremea luptei pentru alungarea colonialiștilor olandezi, în cei patru ani cînd Djokjakarta a fost capitala țării, locul de desfășurare a marilor mitinguri ale populației. Astăzi, din fața tribunei vezi largă strădă Malibora, perpendiculară pe piață, înșesată de oameni pe distanță de cel puțin 1 km.

La ora 8,30 în tribuna de onoare au luat loc tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, președintele Sukarno, tovarășul Ion Gheorghe Maurer. Imensă

plădă a răsunat de ropote de aplauze. Din nou am auzit cuvîntul „Merdeka” — „Libertate”, rostit de zeci de mii de oameni.

Mitingul a fost deschis de Susilo, președintele comitetului Frontului național din Djokjakarta, care a salutat pe înalți oaspeții romîni. A luat apoi cuvîntul sultanul Hamengku Buwono al 9-lea, conducătorul teritoriului special al Djokjakartei, care a spus printre altele: „În numele populației și al guvernului local din Djokjakarta, permiteți-mi să-mi exprim recunoștința pentru vizita președintelui Romîniei, Gheorghiu-Dej, a primului ministru, Ion Gheorghe Maurer și a ministrului Afacerilor Externe, Corneliu Mănescu, și pentru faptul că în timpul vizitei lor în Indo-

nezia au venit, însoțiți de președinte, la Djokjakarta. Este o mare onoare pentru cetățenii din Djokjakarta și din împrejurimi de a se întâlni cu cunoscutul oaspete romîn care a sprijinit lupta indonezilor împotriva colonialismului și imperialismului, pentru fătura unei societăți drepte și prospere și lupta pentru o pace traicnică în lumea întreagă. Sperăm că cele două țări ale noastre vor sta umăr la umăr în lupta pentru realizarea țelurilor lor și că vizita înalților oaspeți romîni va întări și mai mult prietenia dintre popoarele romîn și indonezian.

Întîmpinat cu ropote de aplauze, a luat cuvîntul tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Cuvîntarea sa a fost în repetate rânduri subliniată prin aplauze și orații. Cuvîntele „Să prospere harnicul și înzestratul popor indonezian”, rostite de tovarășul Gheorghiu-Dej în limba indoneziană, au fost primite cu puternice aclamații și urale.

La sfîrșitul cuvîntării dr. Sukarno i-a strîns mîna cu căldură tovarășul Gheorghiu-Dej.

Hamengku al 9-lea a dat apoi citire unei proclamații, anunțînd oficial că la Djokjakarta s-a încheiat campania de lichidare a analfabetismului.

În încheierea mitingului a luat cuvîntul președintele Sukarno, aplaudat îndelung de cei prezenți.

Mitingul de la Djokjakarta a fost o nouă manifestare entuziastă a prieteniei populare (Continuare în pag. a IV-a)

Citiți în pag. a IV-a

• Marele miting de la Djokjakarta • Cuvîntările rostite de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și de președintele Sukarno

Studenții Universității din Djakarta au făcut o călduroasă primire solilor poporului romîn.

Colectivii din comuna Apa, regiunea Maramureș, sînt în plină campanie de toamnă. Ei înșămîntează acum ultimele suprafețe cu secară.

Foto: AGERPRES

R. P. Romînă a recunoscut statul Uganda

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne ION GHEORGHE MAURER a adresat domnului MILTON OBOYE

Primul ministru al Ugandei următoarea telegramă: Cu ocazia proclamării independenței Ugandei, transmit Excelenței Voastre și întregului popor ugandez sincere felicitări și urări de prosperitate. Vă aduc totodată la cunoștință că guvernul Republicii Populare Romîne a hotărît să recunoască Uganda ca stat independent și suveran, și îmi exprim convingerea că între țările noastre se vor stabili relații de colaborare în folosul ambelor noastre popoare și al păcii în lume.

Întîlnire cu studenții anului I

Duminică seara, într-o atmosferă caldă, prietenească, Atît în timpul programului artistic cit și în timpul dansului voia bună și veselia therească, entuziasată au fost oaspeții acestei întîlniri.

MARIANA FILIMON studentă

Noi descoperiri arheologice

Recent, cu prilejul unor săpături întreprinse pe teritoriul din apropierea ruinelor cetății romane de pe dealul Tirighina, situat în preajma comunei Bărbuș, s-au descoperit noi și importante piese arheologice, specifice culturii dacice și romane. Au fost gă-

site, de asemenea, zidul de incintă al castrului, șanțurile de apărare, un drum pietruit în interiorul castrului etc. Rezultatul cercetărilor a dovedit că cetatea de la Tirighina a fost ultimul bastion al stăpînirii romane din sudul Moldovei de azi.

Ritm mai intens — însămîntărilor!

Ne apropiem tot mai mult de data cînd, potrivit recomandărilor agrotehnicilor, însămîntările trebuie să se termine. Epoca optimă pentru a începe să se termine. Epoca optimă pentru a începe să se termine. Epoca optimă pentru a începe să se termine.

În seara zilei de 5 octombrie peste 200 de hectare. Colectivii de aici, ținînd din experiența proprie și respectarea epocii optime garantează o recoltă bogată pentru anul viitor (anul acesta au obținut o producție medie de 1877 kg grâu la hectare), au înșămîntat de acum 160 de ha cu grâu, 20 de

semințurile grîului, lucrînd pe semințuri, la transportul seminții și al îngrășămintelor. Rezultate bune au obținut și alte gospodării colective. De pildă, colectivii din satul vecin, Fleva, au înșămîntat pînă în prezent aproape jumătate din suprafața planificată. Gospodării frunțate sînt și cele din

țirizat. Iată cîteva exemple: Bogza, Eliade Rădulescu, Căiata, Grebănu, Cristinești, Obidiți, Putreda. Lucrările sînt legate unele de altele asemenea zalelor dintr-un lanț; n-ai făcut-o pe una la timp, le vei întîrzi și pe celelalte. Principala cauză a rămînerii în urmă la semănat în raionul Rm. Sărat constă în

măsurile care trebuie luate: mobilizarea forțelor gospodăriilor colective în primul rînd la stringerea recoltei de toamnă și, mai ales, la eliberarea terenurilor de cocenii de porumb și tulpinile de floarea-soarelui; folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor pentru urgentarea arăturilor și aprovizionarea ritmică a semănătorilor cu semințe pentru a se preveni staționările în gol. Organizațiile U.T.M. pot și cu datoria să aducă la reușita campaniei o contribuție însemnată prin mobilizarea în fiecare zi la lucru a tuturor tinerilor colectivității, acolo unde se simte mai multă nevoie de brațe de muncă.

VASILE CĂBULEA

În raionul Rîmnîcu Sărat

ha cu orz, 28 ha cu secară masă verde și 6 ha cu secară pentru sămînță. Organizația U.T.M. din această gospodărie a mobilizat la toate lucrările din campanie pe toți tinerii colectivității. Ei au participat și participă zilnic la recoltatul pomumbului (pentru a pune la dispoziția tractoriștilor terenul destinat înșămîntării grîului), la în-

șămîntarea grîului, lucrînd pe semințuri, la transportul seminții și al îngrășămintelor. Rezultate bune au obținut și alte gospodării colective. De pildă, colectivii din satul vecin, Fleva, au înșămîntat pînă în prezent aproape jumătate din suprafața planificată. Gospodării frunțate sînt și cele din

șămîntarea grîului, lucrînd pe semințuri, la transportul seminții și al îngrășămintelor. Rezultate bune au obținut și alte gospodării colective. De pildă, colectivii din satul vecin, Fleva, au înșămîntat pînă în prezent aproape jumătate din suprafața planificată. Gospodării frunțate sînt și cele din

DESCHIDERA LUNI PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

Adunarea de la Teatrul C. C. S.

Luni după-amiază, la Teatrul C.C.S. din Capitală a avut loc adunarea consacrată deschiderii Lunii prieteniei romîno-sovietice. Au luat parte tovarășii Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Mihai Dalea, membri ai C.C. al P.M.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești, muncitori, oameni de știință, artă și cultură, generali și ofițeri superiori, ziaristi.

Au participat membrii delegației Asociației de prietenie sovieto-romîne în frunte cu A. P. Boikova, membră a Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., membră a Comisiei centrale de revizie a P.C.U.S., secretar al Comitetului orișengene de partid din Leningrad și delegația de cinești sovietici sosită în țara noastră cu ocazia Festivalului filmului sovietic.

Referindu-se apoi la succesele pe care le dobîndește poporul nostru sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn pe calea desăvîrșirii construcției socialismului, vorbitorul a arătat că acestea sînt inseparabil legate de avantajele relațiilor de colaborare și intrajutorare tovarășească din lagărul socialist și în mod deosebit de sprijinul multilateral pe care Uniunea Sovietică îl acordă țării noastre ca și celorlalte țări socialiste.

OPINIA PUBLICĂ ARE CUVÎNTUL

Strigătul vinovatului..

— Pentru ce ai făcut una ca asta ?
—
— Spune, pentru ce ? Vorbește ! Nu fi-e rușine ? Vorbește odată !
Vinovatul tace. În tăcerea lui nu se simte rușinea, ci neapăsarea. Chiar dacă și-a scos din buzunar, cu o mișcare lenesă, mîna, toată atîdnina lui mărturisește un singur lucru: „Nu-mi pasă !” Cine sînt ăștia să strige așa la el ? Niște băieți, acolo, de-o vîrstă cu el, lucrînd lîngă el. Cine le dă dreptul să... ? Și ce vor, la urma urmelor ? Ce-l tot bat la cap ? Cîci a făcut ceva urit, ceva ce nu se cade, ceva rușinos în societatea noastră ! Ce-i ala, urit ? Ce nu se cade ? Ce-i rușinos, dom'le ? Ia să-l mai săbească, știi...
— Bine. Vasăzică așa stău lucrurile. Ne sfîdăci.

Să discutăm despre tinerete, educație, răspundere

Să-i facă ce vor, dar să nu adune toată secția împrejurul lui. Să-i se facă proces verbal, să-i se dea amendă pe linie de miliție, să fie retrogradat cu o clasă sau cu două în uzină, oricî, dar să nu fie pus în discuția adunării generale. Nu, nu, oricî, dar asta nu...
Acum i se desleștează fălcile. Acum vorbește, roagă, imploră. Ceilalți nu înțeleg schimbarea. Sau se prefac ? Cum de nu înțeleg ? Ce-i de neînțeles în faptul că ar da oricî, s-ar lăsa pedepsit oricum, numai să nu dea ochii cu bătrînul maestru, numai să nu simtă ajîntită asupra sa privirea muncitorii.

Ior vîrstnici, oamenii care au copii de anii lui, numai ca să nu auză potopul de aspre imputări ale tovarășilor lui de generație, pe care, luat fiecare în parte, i-a nesocotit, i-a luat pe picior, i-a jignit de atîtea ori, dar care vor fi acolo toți, absolut toți, pînă la urmă. Și atunci... Sub povara cuvîntelor lor, ce o să facă ? Să-i înfrunte ? Pe toți ? Să-i sfîdăze ? Cine, el ? O să se caște pămîntul sub picioarele lui. O să intre în pămînt, asta o să facă. Nu, nu, oricî, numai să nu fie adus acolo...
Și iarăși roagă, imploră: asta nu, asta nu...

...și sensul lui

Unde s-a petrecut scena de mai sus, cine este eroul ei, de ce faptă s-a făcut el vinovat ? — toate acestea sînt întrebări care nu vor primi numai deic un răspuns concret. Și aceasta nu pentru că ne-ar fi cu neputință să indicăm locuri, nume și manifestări reprobabile (exemplificările nu vor lipsi), ci pentru că deocamdată ne interesează reacția celui în cauză, o reacție tipică.

ȘTEFAN IUREȘ

(Continuare în pag. a II-a)

Oră de limba romînă la clasa a X-a D a Școlii medii nr. 2 „A. Toma” din Ploiești.

Foto: N. STELORIAN

Să discutăm despre:

- TINERETE
- EDUCAȚIE
- RĂSPUNDERI

OPINIA PUBLICĂ ARE CUVINTUL

Desen de TIA PELZ

(Urmare din pag. 1)

La prima vedere, sentimentul de care a fost el cuprins ar părea să fie grija de a nu păți ceva neplăcut. Așa tresare și începe să se zbată numai un individ fricos. Dar ce motive ar avea? S-ar zice doar că alternativa pe care o preferă — procedura obișnuită de sancționare a infracțiunilor penale — e de natură să-l repugne mai mult decât o simplă adunare a colectivului de muncă. „Simplă”? Aici e aici. De fapt, imaginea anticipată a celor două sute de oameni, muncitori și tehnicieni, bătrâni și tineri, bărbați și femei, veniți să judece împreună o încălcare a normelor de conviețuire socială, o răbufnire izolată a mentalității și conduitei burgheze, provoacă în cel vinovat nu îngrijorarea, ci ceva mult mai complex.

Pentru prima oară în viața lui, în acel moment în care trece în revistă, mental, toți acești două sute de tovarăși de muncă atit de diferiți, dar atit de uniți în mîhnirea, și indignarea, și asprimea lor, pentru prima oară cel care s-a făcut vinovat de hoție, de huliganism, de desrăbătare, întrevede, ca sub lumina unui fulger, discrepanța imensă dintre sine și lumea în care trăiește. Ceea ce îl zdruncină pînă la mădure, nu este frica, ci înțelegerea primară a faptului că din vina lui s-au rupt punțile de înțelegere dintre el și acești două sute de oameni ai secției, dintre el și cele câteva milioane de cetățeni ai republicii. Ceea ce el s-a străduit mereu să cufunde în zona cea mai înmormolită a conștiinței, iese brusc la suprafață ca o evidență: a trăit altfel decât acești două sute de oameni.

În mijlocul cărora lucrează, altfel decît aceste milioane de constructori ai socialismului, și anume a trăit într-un mod inadmisibil pentru ei. Iar dacă a zburat vreedată împreună cu ei, atunci a zburat asemenea puricelui ascuns între pecele vulturului.

E lîmpede așadar: ceea ce îl zguduie pe vinovat, e autodesoperirea pe care o face. Și el care, pînă în această clipă, a avut în minte numai lăcomia și jargonul lui, se orezue cineva, o figură?

Crezuse că e vultur semeț și uite că nu-i deoit un jalcuie pur. Două sute de oameni îi vor ține oglinda în față, să se convingă de deplin de acest adevăr. Două sute, sau chiar optesprezece milioane de oameni.

„Nu, nu, asta nu. Orice, dar asta nu!”

Înțelegi de ce se strigă?

18 ani, educație de partid, se îndreaptă spre socialism și comunism, înțelegînd că lumea cea veche trebuie distrusă definitiv, pînă la ultimile deprinderi dăunătoare uitate în noi.

Consiliu de judecată tovarășească a semenelor acestuia există și activează în toate colectivele muncitorești. Rolul lor, astăzi însemnat, va crește și mai mult pe măsura participării tot mai largi la

dezbateri a tovarășilor de muncă și imprișnărilor și cu condiția ca fiecare „dosar rezolvat” să fie esența unei lecții educative de neuitat.

Greșește unul — învață toți

Și acum să relatăm. Uzina „23 August” din București, uzina „7 Noiembrie” și „Electroputere” din Craiova ne oferă întâmplările și personajele în situația noastră despre rolul opiniei publice, astăzi, la noi, ca puternică armă a societății în care s-au statornicit normele de conviețuire socialistă.

Cei care le încălcă, prin această contradicție violentă cu profilul colectivului în care trăiesc, se dovedesc a fi purtători unor stări de spirit burgheze și mic burgheze, unanim condamnate și urite de popor. Astfel, pentru o colectivitate care a așezat munca pe treapta cea mai de sus a valorilor și care retrăiește pe fiecare după cantitatea și calitatea muncii sale, furtul este o expresie concentrată a individualismului burghez. Chiar fără cea de a doua poruncă a decalogului biblic, cinstea a călăuzi dintoaceuna pe acia care își câștigau existența prin muncă; cu atit mai mult acum, după nimicirea temelilor nedreptății — exploatarea omului de către om. Ispita câștigurilor ocazionale, suplimentare, dobîndite fără nici un efort, își mai poate face loc numai într-un spirit încețoșat, surd și orb la realitățile înconjurătoare, deschis ca o plinie numai spre împlinirea unor poftă mărante, egoiste.

Operația pe viu în fața muncitorilor din întreaga secție. Acolo, în adunare, la început voise să răspundă, să restabilească proporțiile exacte ale vîntoșiei lui. Fiindcă se arăta că pe pînă și a lui, mai mulți decît și amintea el că păgubise. Or mai fi fost și alți făptași, iar acum toate ponoasele cădeau pe capul său, ca unul dovedit. E drept? Dar renunță la intervenție: de cit credit se mai putea bucura cuvîntul lui? Asculta, cu privirile așezate pe virfurile pantofilor. Acasă, taică-său, om care lucrează în aceeași uzină de vreo 20 de ani și fierbea la gîndul că fiul îi plăsea cinstea bine cunoscută, se năpustise asupra-i cu pumnii, să-l afișie, nu alta? Apoi, după ce se răcorise cit de cit, alergase într-un suflet la uzină să semneze o hirtie prin care se angaja să fie restituite păgubașilor sumele sau despăgubirile respective. Iar acum fiul nu făcea decît să asculte cum vorbea unul și altul; niște cuvinte, nu-i așa, dar fiecare cîntîrind mai mult decît pumnii bătrînilui, și lovind cu mult mai duros.

„...pe cînd tu, care ai avut aceleași condiții, și același drum, tu ce naiba vei ajunge să faci, mai Stane Molea?”

Vedeți, cît asemenea lucruri îi le spun oamenii alături de care își câștiga pînă, te simți operat pe viu. Iau cuvîntul — 7 înși, nu mai mulți, fiindcă uremea prețioasă, dar simți că toți cei care umplu hala, toți pînă la unal, la fel ar vorbi. Să replici? Nici un sunet n-ar porni din gîtlej. Să-ți arzi căina, să-ți ieși, așa, un angajament, între altele? Nu prea ști dacă asta așteaptă colectivul de tine, și se pare puțin. Și este. Ei se uită la tine îndelung, parcă ar vrea să vadă prin tine. De fapt, ei se uită la zua ta de mine: ea ce zice? Ceea ce este sănătos în tine, ceea ce este operat pe viu, separat de cangrenă anume să scape partea aceasta încă nevîntărită, tîndră, puternică — ei, ce zice? Dacă e doar un urlet de durere, n-am făcut mare lucru. Dar dacă e și o mulțumire lucidă în durere, o recunoștință pentru dragostea tovarășească a salvatorilor, atunci... sint semne bune.

Un dușman periculos, perfid și abject. alcoolul. Chemarea lui simpatice, veselă, și-o adresează tuturor: și celor tari și celor slabi de inger. Cei tari îi înfrîng cu ușurință: cum nu sint schipnici, becu bucuruși un palari două, cînd se cuvine și dacă au pentru ce. Apoi își văd de treburi, de familie, de nevoile superioare ale spiritului. Cei alții beau în prostie; de cite ori trec pe lîngă un bufet, se scotocesc datori să și intre. Încremenesc acolo pînă la ora închiderii și pe urmă se chinuiesc să-și amintească pe unde trece drumul spre casă. Pe ei, alcoolul îi subjugă; aburul lui e autorul prostiilor și actelor rușinoase de care a doua zi, treziți, afiă cu ușimire și jale că s-au făcut vinovați. Chiar așa și încearcă, jalnic, să se scuze:

— Am fost, știți, în stare de ebrietate...

— N-aveai decît să nu fii! replică bunul simț. N-aveai decît să te ridici și să-ți vezi de drum cît timp mai erai în stare să judeci. Vedeai bine că toți ceilalți așa fac. Tovărășii noștri i-au preferat-o pe cea a paharului. Pentru asta te judecăm. Și pentru pilda pe care ai dat-o.

Un dușman periculos, perfid și abject. alcoolul. Chemarea lui simpatice, veselă, și-o adresează tuturor: și celor tari și celor slabi de inger. Cei tari îi înfrîng cu ușurință: cum nu sint schipnici, becu bucuruși un palari două, cînd se cuvine și dacă au pentru ce. Apoi își văd de treburi, de familie, de nevoile superioare ale spiritului. Cei alții beau în prostie; de cite ori trec pe lîngă un bufet, se scotocesc datori să și intre. Încremenesc acolo pînă la ora închiderii și pe urmă se chinuiesc să-și amintească pe unde trece drumul spre casă. Pe ei, alcoolul îi subjugă; aburul lui e autorul prostiilor și actelor rușinoase de care a doua zi, treziți, afiă cu ușimire și jale că s-au făcut vinovați. Chiar așa și încearcă, jalnic, să se scuze:

— Am fost, știți, în stare de ebrietate...

— N-aveai decît să nu fii! replică bunul simț. N-aveai decît să te ridici și să-ți vezi de drum cît timp mai erai în stare să judeci. Vedeai bine că toți ceilalți așa fac. Tovărășii noștri i-au preferat-o pe cea a paharului. Pentru asta te judecăm. Și pentru pilda pe care ai dat-o.

de începerea zilei de muncă, și cum a dădarea generală U.T.M. deschisă depășise ora, aveau să stea și după ora 15 ca să recupereze timpul de lucru. Anume pentru el, Năstase Savu. Sau și pentru alții? Pîlîngea. Simțea că toți așteaptă ceva de la el, cum stătea pe platforma aceea, la vedere, cu uluiala și jalea lui.

Și atunci le-a vorbit. Le-a multumit. I-a prevenit pe cei slabi în fața paharului. A fost mai convingător ca oricînd — amărăciunea lui avea o putere de convingere neobșnuită.

În săptămînile următoare nici un om de la sectorul 3 montaj n-a mai avut de aruncat răspunderea proprie pe seama băuturii. Și doar a mai fost de atunci zi de salariu. Dar mulți au preferat atunci să meargă la un meci de fotbal, ca să susțină echipa unde juca inter Năstase Savu.

Un tîndr muncitor care greșind, n-a simțit puterea opiniei publice, și la rîndul său și-a alăturat vocea acestei opinii publice, pentru ca toate concluziile experienței sale triste să fie clare pentru toți. Pentru că muncii moral-educative îi este proprie acțiunea preventivă, bariera care oprește la vreme încălcarea normelor de conviețuire socială. În aceasta și constă uriașă valoare a tuturor acestor dezbateri.

Operația pe viu

Cînd în vestiarul secției de mecanici ai Uzinelor „23 August”, Molea Stan a vîrît pentru prima dată mina în buzunarul altcuiva, i se părea că totul e în ordine: haina era a unui prieten, dar dintr-însa, iată, nu a scos decît 3 lei, cît avea nevoie pentru fișuri, restul de bani lășindu-i acolo. O să spună cineva ceva pentru atit lucru? Nu se face caz dintr-alta. Dar după aceea s-a întîmplat ca în buzunar să găsească nu numai bilete de bancă mărunte, ci o hirtie de 25 de lei, iar altă dată o verighetă, și ea înaltă și blă, vezi bine; principiele morale ale tînrului Stan s-au strîns ca un arc și se găsea a fost dus pînă la capăt. Dar el și-a dat seama că este hoț nu atunci, nici măcar în clipa în care a fost prins, ci mai tîrziu, cînd i s-a spus că va apare

în fața muncitorilor din întreaga secție. Acolo, în adunare, la început voise să răspundă, să restabilească proporțiile exacte ale vîntoșiei lui. Fiindcă se arăta că pe pînă și a lui, mai mulți decît și amintea el că păgubise. Or mai fi fost și alți făptași, iar acum toate ponoasele cădeau pe capul său, ca unul dovedit. E drept? Dar renunță la intervenție: de cit credit se mai putea bucura cuvîntul lui? Asculta, cu privirile așezate pe virfurile pantofilor. Acasă, taică-său, om care lucrează în aceeași uzină de vreo 20 de ani și fierbea la gîndul că fiul îi plăsea cinstea bine cunoscută, se năpustise asupra-i cu pumnii, să-l afișie, nu alta? Apoi, după ce se răcorise cit de cit, alergase într-un suflet la uzină să semneze o hirtie prin care se angaja să fie restituite păgubașilor sumele sau despăgubirile respective. Iar acum fiul nu făcea decît să asculte cum vorbea unul și altul; niște cuvinte, nu-i așa, dar fiecare cîntîrind mai mult decît pumnii bătrînilui, și lovind cu mult mai duros.

În cazul lui Stan Molea, se pare că e vorba de ultima vîntoșie. Este încă prea devreme pentru o afirmație fără rezerve. Dar în cazul lui N. Marin de la transporturi, ori a sudorului L. Gheorghe de la cazane, lucrurile sint limpezite, adunările respective s-au soldat cu vindecarea morală. Cînd la aceste cazane, organizația U.T.M. a luat inițiativa învînturii unui procuror care să le vorbească tînrerilor („Unde duc abaterile de la normele conviețuirii sociale”) Simion Drăgan, secretarul comitetului, a spus:

— Gheorghe n-are voie să lipsească. Și Gheorghe n-a lipsit. Sorbită cu atenție, conferința procurorului l-a adus aminte de primejdiile pe lîngă care — atit de aproape! — trecuse; dar pentru el toate aceste evocări veneau dintr-un trecut cicatrizat. Ii venea să se ridice și să strîngă afectuos mina tuturor celor din sală. Adevărați prieteni! Dacă n-ar fi fost ei...

În lupta pentru apărarea ordinii publice socialiste de acțiunile antisociale ale unor elemente înapoiate, sentimentul de responsabilitate civică al fiicăruiul dintre noi are o însemnătate din ce în ce mai mare. Cînd eu, și dumneața, și tovarășul care lucrează lîngă noi, și vecinul de apartament, și cetățeanul de la capătul străzii, și necunoscutul întîlnit pe stradă sintem uniți prin aceleași atitudini și comportări în societate, caracterizate prin demnitate, respect reciproc, deontență, cresc nemăsurat posibilitățile de prevenire și curmare a manifestărilor negative izolate.

În fața deșpre ce este vorba? Este vorba de faptul că viața noastră prezintă o unitate, că în interiorul uzinei, în instituții, școli și în afara lor sintem datori să fim consecvenți cu principiile noastre, cu concepțiile noastre. Este cu neputință să accepți ideea că luptătorul pentru aplicarea metodelor celor mai înaintate în producție, pentru ridicarea continuă a calificării proprii și a celorlalți, pentru un spirit comunist în muncă ar putea deveni, de cum iese pe poarta întreprinderii, un spectator indiferent și pasiv la viața străzii. Cressut într-un climat de sănătate morală, deprinși să-și consacre toate energiile poporului și patriei socialiste, tinerii, în uriașă lor majoritate, înțeleg să nu îngăduie în preajma lor microbii vechilor moravuri burgheze. Bătăușii, scandalagii nocturni, amatorii de acostări triviale prin parcuri, „smecherlii” agresivi, toți resimt concret ura de neîmpăcat purtată huliganismului de către tineretul nostru educat în spiritul respectului față de societate, față de demnitatea și onoarea omului.

de începerea zilei de muncă, și cum a dădarea generală U.T.M. deschisă depășise ora, aveau să stea și după ora 15 ca să recupereze timpul de lucru. Anume pentru el, Năstase Savu. Sau și pentru alții? Pîlîngea. Simțea că toți așteaptă ceva de la el, cum stătea pe platforma aceea, la vedere, cu uluiala și jalea lui.

Și atunci le-a vorbit. Le-a multumit. I-a prevenit pe cei slabi în fața paharului. A fost mai convingător ca oricînd — amărăciunea lui avea o putere de convingere neobșnuită.

În săptămînile următoare nici un om de la sectorul 3 montaj n-a mai avut de aruncat răspunderea proprie pe seama băuturii. Și doar a mai fost de atunci zi de salariu. Dar mulți au preferat atunci să meargă la un meci de fotbal, ca să susțină echipa unde juca inter Năstase Savu.

Un tîndr muncitor care greșind, n-a simțit puterea opiniei publice, și la rîndul său și-a alăturat vocea acestei opinii publice, pentru ca toate concluziile experienței sale triste să fie clare pentru toți. Pentru că muncii moral-educative îi este proprie acțiunea preventivă, bariera care oprește la vreme încălcarea normelor de conviețuire socială. În aceasta și constă uriașă valoare a tuturor acestor dezbateri.

de începerea zilei de muncă, și cum a dădarea generală U.T.M. deschisă depășise ora, aveau să stea și după ora 15 ca să recupereze timpul de lucru. Anume pentru el, Năstase Savu. Sau și pentru alții? Pîlîngea. Simțea că toți așteaptă ceva de la el, cum stătea pe platforma aceea, la vedere, cu uluiala și jalea lui.

Și atunci le-a vorbit. Le-a multumit. I-a prevenit pe cei slabi în fața paharului. A fost mai convingător ca oricînd — amărăciunea lui avea o putere de convingere neobșnuită.

În săptămînile următoare nici un om de la sectorul 3 montaj n-a mai avut de aruncat răspunderea proprie pe seama băuturii. Și doar a mai fost de atunci zi de salariu. Dar mulți au preferat atunci să meargă la un meci de fotbal, ca să susțină echipa unde juca inter Năstase Savu.

Un tîndr muncitor care greșind, n-a simțit puterea opiniei publice, și la rîndul său și-a alăturat vocea acestei opinii publice, pentru ca toate concluziile experienței sale triste să fie clare pentru toți. Pentru că muncii moral-educative îi este proprie acțiunea preventivă, bariera care oprește la vreme încălcarea normelor de conviețuire socială. În aceasta și constă uriașă valoare a tuturor acestor dezbateri.

Nu sintem spectatori!

Judecător: morala clasei muncitoare

Astfel, infracțiuni care, înfăptuite cu ani în urmă, i-ar fi dus pe vinovați în fața judecătorilor, și ar fi fost pedespite conform codului penal, sint astăzi dezbătute în colectivele de muncă, cu exacte lenie rezultate pentru începutul unui proces de reeducare a imprișnărilor. Trecearea treptată a unor dintre funcțiile îndeplinite de organizațiile de stat în competența organizațiilor obștești este una din legitițiile obiective ale dezvoltării societății socialiste. Nimic mai firesc și mai necesar decît organizarea de așa natură a activității unui colectiv de muncă, încît să fie oricînd în măsură să intervină eficace în apărarea ordinii publice, pentru prevenirea și curmarea infracțiunilor și acțiunilor antisociale. De-a lungul anilor de intense prefaceri revoluționare, participînd ei înșiși la apariția acestora, educați cu perseverență și înțelegerea de către patiti, oamenii muncii și-au însușit trăsăturile morale noi, definitorii pentru societatea socialistă. Actualul nivel de dezvoltare a conștiinței omului muncitor, capacitatea de mobilizare a opiniei publice și forța de convingere a acesteia îngăduie și cer acest transfer de atribuții, la rîndul său expresie a democratizării tot mai largi a societății noastre.

oameni care în viața lor au știut să lupte, să se bată la nevoie, dar nu cu tovarășii de muncă, ci cu dușmanul de clasă, și nu pentru un fleac oarecare, ci pentru libertate și pentru o altfel de viață decît exploatarea. Incit împăcarea dintre cei doi tineri, nesancționată prin nimic, nu a fost, totuși, formală.

Dar cînd consiliul de judecată sancționează, verdictul dat de acest organ al opiniei publice are o deosebită greutate; e o condamnare vehementă, pronunțată de înșiși morala clasei muncitoare, la adresa ramașilor burgheze din mentalitatea unor elemente înapoiate.

La „Electroputere”, în Craiova, consiliul de judecată de la secția de transformatoare este prezidat de mecanicul comunist Ilie Florea. Experiența sa de viață, conduita morală ireproșabilă, munca plină de abnegație, iată ce calități au hotărît colectivul să-i încredințeze această sarcină de răspundere. Alături de el e maestrul-șef Constantin Mitache, sudorul Niță Ion, vopsitorul Vasile Goge, contabilă Maria Cărvan și alții, fruntași în producție, oameni cu simț de răspundere, pentru care abaterile de la disciplina muncii socialiste, de la normele vieții noastre, este un adevărat dușman personal. Intre cazurile care li se supun spre judecată, iată-l pe acela al lui Victor Panduru. Strungarul cu acest nume are — din păcate — 18 ani; într-o zi a bruscat portarul întreprinderii care, făcîndu-și datoria, observase că bilețul de învoire prezentat de Panduru era fals.

drept socialiste care face și temelul vieții tale. Pînă, sala e plină. Poftim, uită-te la cine vrei, la Ioana Apostol, la Vlad Marin, la Constantin Avramescu, la Elena Florea, la Marin Mirian, la ori care dintre oamenii care muncesc la transformatoarele noastre; în ochii lui vei găsi vreo scripce de aprobare? Lu nici unul. Ei fac parte din clasa muncitoare; cei mai vîrstnici dintre ei au lucrat cîndva și pentru patroni, în nenorocitele maghernite-ateriere. Cu gestul tău nesăbuit l-ai jignit pe toți. Nu un portar ai rănit cu atitla ușurință, ci toate vîsurile de demult ale atitor oameni. Da, vîsurile de pe cînd erau ei tineri și, intrînd să lucreze 10-12 ore pentru profitul capitalistului își inchipuiau un viitor cu o uzină mare, frumoașă, plină de oameni, săpîni pe muncă lor, fără ca rodul fantezilor lor de atunci să poată egala măcar minunata noastră „Electroputere” de astăzi...

Iar tu, cu o minciună, o înșelatorie, o lovire, te-ai întors deodată cu 20 de ani în urmă, în vremea dinaintea nașterii tale. Cine a rostit toate acestea? Consiliul de judecată? Sau sala? Sau propriile gînduri?

Te rog să-ți califici singur atitudinea, repetă Ilie Florea, președintele.

— Nedemă, îngăimă Panduru, cu un nod în gt. E pămîntu la față, se stăpînesc cu greu să nu plîngă. E sancționat cu mustrare și două luni retrogradare. Cele două luni vor trece, mustrarea nu o va uita toată viața; nici el, nici ceilalți care au cumpărat în fața consiliului, unul pentru bruscarea unei femei, altul pentru o însușă murdară, celălalt pentru un furt. I-a judecat morala reințănată a clasei muncitoare, puternică și dreaptă, justiția ei care are la bază încrederea socialistă în om, în capacitatea lui de a înțelege și a se desăvîrși în lupta grea cu vechiul dintr-insul. I-a judecat tovarășii lor, oameni în viața cărora normele moralei comuniste au prins rădăcini adînci, oameni care de

un bulevardist care întrecuse măsura. Tipul era cam de o vîrstă cu el și îl posedă o siguranță de sine care te descumpăna. Timp de o fracțiune de secundă, strungarul s-a îndoit că mulțimea va discuta exact situația: te pomeniști că va judeca ca pe „hojul de păgubas”. A făcut totuși apel la cei din jur și nu a greșit. Huliganul, un anume Vasile Dună, a avut să-și amintească și de acest episod cînd, la judecată, s-a făcut totalizarea faptelor lui nedemne. Iar pentru strungarul de la „Electroputere” a rezultat o concluzie cu valoare de principiu: trebuie făcut apel la judecata opiniei publice; trebuie să întărîm prin prezența și comportarea noastră forța acestei opinii.

Este concluzia la care ajung din ce în ce mai mulți. Reacția spontană, în spiritul moralei înaintate, a așa-zisului om de pe stradă se dovedește și ea eficientă, acționînd ca o frînă pentru împiedicarea săvîrșirii diferitelor manifestări care încălcă normele de conviețuire sociale. Ca urmare a participării tot mai active a cetățenilor la menținerea ordinii publice, în Craiova, de pildă, numărul infracțiunilor publice pasibile de judecată penală și sentința judecătorească de condamnare a scăzut în acest an de aproximativ trei ori față de perioada corespondențiară a anului trecut.

Este aproape cu neputință să treci însă în revistă, fie și sumar, toate sectoarele de activitate în care opinia publică intervine cu hotărîre pentru afirmarea și triumful noului, concepției și moralei comuniste. De fiecare dată, operînd de la caz la caz convenita pliere — nu de principiu, nu de conținut, ci de metodă și formă — opinia publică poate și trebuie să găsească drumul cel mai bun, dacă nu și cel mai scurt, spre recupărarea morală a celor vinovați sau rămași în urmă față de colectivitatea socialistă. Pe Achim Mihăilescu, ajutor mecanic la secția motoare a Uzinelor „23 August”, l-au ajutat tovarășii de muncă, cei vîrstnici și cei tineri să uite deprinderile care, cu o vreme în urmă, îi făcuseră o faimă pe cit de mare pe atit de rea. Dacă fostul bătăuș și scandalagiu de la 17 ani, devenit muncitor cu purtări demne și preocupări serioase

de începerea zilei de muncă, și cum a dădarea generală U.T.M. deschisă depășise ora, aveau să stea și după ora 15 ca să recupereze timpul de lucru. Anume pentru el, Năstase Savu. Sau și pentru alții? Pîlîngea. Simțea că toți așteaptă ceva de la el, cum stătea pe platforma aceea, la vedere, cu uluiala și jalea lui.

Și atunci le-a vorbit. Le-a multumit. I-a prevenit pe cei slabi în fața paharului. A fost mai convingător ca oricînd — amărăciunea lui avea o putere de convingere neobșnuită.

În săptămînile următoare nici un om de la sectorul 3 montaj n-a mai avut de aruncat răspunderea proprie pe seama băuturii. Și doar a mai fost de atunci zi de salariu. Dar mulți au preferat atunci să meargă la un meci de fotbal, ca să susțină echipa unde juca inter Năstase Savu.

Un tîndr muncitor care greșind, n-a simțit puterea opiniei publice, și la rîndul său și-a alăturat vocea acestei opinii publice, pentru ca toate concluziile experienței sale triste să fie clare pentru toți. Pentru că muncii moral-educative îi este proprie acțiunea preventivă, bariera care oprește la vreme încălcarea normelor de conviețuire socială. În aceasta și constă uriașă valoare a tuturor acestor dezbateri.

de începerea zilei de muncă, și cum a dădarea generală U.T.M. deschisă depășise ora, aveau să stea și după ora 15 ca să recupereze timpul de lucru. Anume pentru el, Năstase Savu. Sau și pentru alții? Pîlîngea. Simțea că toți așteaptă ceva de la el, cum stătea pe platforma aceea, la vedere, cu uluiala și jalea lui.

Și atunci le-a vorbit. Le-a multumit. I-a prevenit pe cei slabi în fața paharului. A fost mai convingător ca oricînd — amărăciunea lui avea o putere de convingere neobșnuită.

În săptămînile următoare nici un om de la sectorul 3 montaj n-a mai avut de aruncat răspunderea proprie pe seama băuturii. Și doar a mai fost de atunci zi de salariu. Dar mulți au preferat atunci să meargă la un meci de fotbal, ca să susțină echipa unde juca inter Năstase Savu.

Un tîndr muncitor care greșind, n-a simțit puterea opiniei publice, și la rîndul său și-a alăturat vocea acestei opinii publice, pentru ca toate concluziile experienței sale triste să fie clare pentru toți. Pentru că muncii moral-educative îi este proprie acțiunea preventivă, bariera care oprește la vreme încălcarea normelor de conviețuire socială. În aceasta și constă uriașă valoare a tuturor acestor dezbateri.

Să-i dăm tot mai mult cuvîntul! Să perfecționăm neîncetat formele de exprimare a opiniei publice, pentru a sporii mereu eficiența intervențiilor sale! Să mobilizăm mai larg, prin organizațiile U.T.M., tovarășii noștri la lupta pentru lichidarea ramașilor și influențelor vechii lumi în gîndirea și comportarea celor rămași în urmă! Să nu lipsească nici unul dintre noi din marea și puternica familie a colectivului de muncă, chemată să condamnă și să vindece, să infierze și să educe!

În rîndurile de mai sus, folosindu-se exemple din cîteva colective puternice muncitorești, au fost abordate unele aspecte legate de uriașul avînt pe care l-a luat dezvoltarea conștiinței maselor și înțurirea pozitivă pe care o exercită opinia publică asupra purtătorilor unor mentalități învechite, dăunătoare, reprobabile.

Invităm cititorii noștri să se adreseze ziarului, indicînd aspectele concrete sub care se manifestă influența binefăcătoare a colectivelor de muncă din instituții, școli, facultăți, gospodării colective, asupra tinerilor care nu și-au însușit încă trăsăturile morale ale omului nou. Popularizarea și generalizarea experienței înaintate acumulate și pe acest tărîm vor contribui neîndoielnic la ridicarea muncii moral-educative în rîndurile tineretului.

Sosirea delegației Asociației de prietenie sovieto-romine

Duminică dimineață a sosit în Capitală, la invitația Consiliului General A.R.L.U.S., delegația Asociației de prietenie sovieto-romine (A.P.S.R.), care va participa la manifestările din cadrul Lunii prieteniei romino-sovietice. Din delegație fac parte: A. P. Boikova, membră a Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., membră a Comisiei centrale de revizie a P.C.U.S., secretar al Comitetului organizatoric de partid din Leningrad, I. D. Andreev, doctor în științe filozofice, șef de sector la Institutul de filozofie al Academiei de Științe a

U.R.S.S., membru al conducerii A.P.S.R., A. D. Djagarian, doctor în științe medicale, șeful catedrei de chirurgie operatorie a Institutului de medicină din Erevan, A. P. Stein, dramaturg, laureat al Premiului de Stat, membru al conducerii A.P.S.R., I. M. Perfilov, directorul Institutului de proiectări al regiunii Moscova, membru al conducerii A.P.S.R., deputat al Sovietului de deputați al regiunii Moscova, R. S. Emfova, activistă a A.P.S.R., A. G. Abutidze, laminator la Uzina metalurgică din orașul Rustavi. Delegația sovietică a fost

salutată la sosire, pe aeroportul Băneasa, de tovarășii acad. P. Constantinescu-Iași și Marin Florea Ionescu, vicepreședinți ai Consiliului General A.R.L.U.S., acad. Iorgu Jordan, vicepreședinte al Academiei R. P. Romine, Mihai Beniuc, președintele Uniunii scriitorilor din R. P. Romine, Octav Livezeanu, vicepreședinte al I.R.R.C.S., reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe și ai Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, membri ai Consiliului General A.R.L.U.S., oameni de știință, artă și cultură, conducători și activiști ai organizațiilor de masă, oameni ai muncii.

Au fost de față reprezentanți ai Ambasadei Uniunii Sovietice în R. P. Romine. Cel prezentat a făcut o primă călduroasă oaspeților sovietici.

In cursul dimineții de luni, delegația Asociației de prietenie sovieto-romine a făcut o vizită la Consiliul General A.R.L.U.S. Delegația a fost întâmpinată de conducătorii ai Consiliului General A.R.L.U.S., de reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe, Comitetului de radio și televiziune, ai Institutului român pentru relații culturale cu străinătatea, ai Comitetului de stat pentru cultură și artă, de membri și activiști ai Consiliului General A.R.L.U.S. Vizita s-a desfășurat într-o atmosferă de căldură prietenească. Membrii delegației au făcut, de asemenea, o vizită la Muzeul de istorie a partidului din Capitală.

Construcții noi la Oradea

Consfătuirea internațională privind punerea în valoare a terenurilor în pantă prin cultura viței de vie

Duminică au luat sfârșit în Capitală lucrările consfătuirii internaționale privind punerea în valoare a terenurilor în pantă prin cultura viței de vie. În cele 8 zile cit a ținut consfătuirea, participau specialiști din R.P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R. P. Romine, R. P. Ungară și U.R.S.S. — au prezentat 14 referate și au dezbătut rezultatele cercetărilor științifice și de producție obținute în țările respective în amenajarea terenurilor în pantă. În folosirea de metode diferite de plantare și de viță de vie, mecanizarea lucrărilor. Specialiștii străini au apreciat ca valoroasă experiența țării noastre în executarea teraselor și în folosirea terenurilor pentru plantarea viței și pomilor fructiferi, metodă prin care se realizează condiții agroclimatice superioare acestor culturi.

CU PRILEJUL ANIVERSĂRII PROCLAMĂRII R. D. GERMANE

Cocteil oferit de ambasadorul R. D. Germane

Cu prilejul celei de-a 13-a aniversări a proclamării Republicii Democratice Germane, duminică dimineață ambasadorul R. D. Germane în R.P. Romine, Wilhelm Bick, însoțit de membrii ambasadei, a depus o coroană de flori la Monumentul Eroilor Patriei.

La dimineața aceleiași zile, ambasadorul Wilhelm Bick, însoțit de membrii ambasadei, a depus o coroană de flori la Monumentul Eroilor Sovietici. La depunerea coroanelor au participat reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe și ai Ministerului Forțelor Armate.

La solemnitatea de la Monumentul Eroilor Sovietici au fost de față membri ai Ambasadei Uniunii Sovietice în R. P. Romine. La depunerea de coroane au fost de față studenții din R. D. Germane care învață în țara noastră.

Cei prezenți la solemnități au păstrat un moment de reculegere în memoria eroilor căzuți în războiul antifascist.

Duminică seara, Wilhelm Bick, ambasadorul R. D. Germane în R. P. Romine, a rostit o cuvântare la posturile noastre de radio cu prilejul celei de-a 13-a aniversări a proclamării R. D. Germane. (Agerpres)

Vizita deputaților italieni

Membrii delegației Comisiei pentru industrie și comerț a Camerei deputaților din Italia au vizitat luni dimineață Pavilionul Expoziției Economiei Naționale, unde au fost salutați de Titus Cristuresanu, vicepreședinte al Camerei de Comerț a R. P. Romine.

Deputații italieni au fost primiți de Constantin Tuzu, ministrul metalurgiei și construcțiilor de mașini, și apoi de Gogu Rădulescu, ministrul comerțului exterior, iar în cursul după-amiezii de Mihail Florescu, ministrul industriei petrolului și chimiei. Deputații italieni au fost însoții de Constantin Măneasa, deputat în Marea Adunare Națională, precum și de ministrul Italiei în R. P. Romine, Alberto Paveri Fontana.

Seara, președintele comisiei economico-financiare a Marii Adunări Naționale, prof. Manea Măneasa, a oferit în cinstea oaspeților un cocteil. Au participat Alberto Paveri Fontana, ministrul Italiei în R. P. Romine și membri ai delegației. (Agerpres)

Informații

Ministrul economiei forestiere, Mihail Studer, care a făcut o vizită în Anglia la invitația președintelui Comisiei Forestiere din Marea Britanie, lordul Radnor, s-a înoplat duminică dimineață în Capitală.

Duminică seara a plecat în Uniunea Sovietică un grup de ingineri și tehnicieni din agricultura țării noastre care vor vizita Expoziția agricolă mondială, sovhozuri și colhozuri, pentru a cunoaște experiența agriculturii sovietice.

În cadrul marilor aniversări culturale, recomandate de Consiliul Mondial al Păcii, luni după-amiază a avut loc, în sala Casei universitarilor din București, o festivitate consacrată împlinirii a 1250 de ani de la nașterea poetului chinez Du-Fu. (Agerpres)

Deschiderea Lunii prieteniei romino-sovietice

(Urmare din pag. 1-a)

vizite care s-au transformat într-o adevărată sărbătoare a prieteniei între cele două popoare.

Înfașurând manifestările culturale-artistice cuprinse în programul Lunii prieteniei romino-sovietice, acad. Iorgu Jordan a spus în încheiere: anul acesta vom sărbători, împreună cu poporul sovietic, 45 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, care a deschis o nouă epocă în istoria omenirii.

A luat apoi cuvântul conducătorul delegației Asociației de prietenie sovieto-romine, A. P. Boikova.

După ce a transmis poporului român un sincer salut și cele mai bune urări, vorbitorul a arătat că oamenii sovietici constată cu un sentiment de profundă satisfacție că poporul român, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, a schimbat radical, într-o perioadă istorică scurtă, fața țării sale. Victoria socialismului la orașe și la sate, succesele obținute în domeniile economiei și culturii constituie un rod al muncii eroice a clasei muncitoare din România, al fărâmișii colectiviste și intelectuale. Oamenii sovietici se bucură din toată inima de succesele poporului frate român, deoarece acestea înțeleg și mai mult forța lagărului socialist care devine un factor hotărâtor al dezvoltării mondiale. În prezent, a spus vorbitorul în continuare, poporul sovietic înfăptuiește cu cinste hotărârile istorice ale celui de-al XXII-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice care constituie nu numai programul de activitate al partidului, ci și programul de muncă și de viață al întregului nostru popor care vede în el un îndreptar de luptă și acțiune.

Preocupate de munca pașnică constructivă, popoarele sovietice și romine, popoarele tu-

toare țărilor socialiste împreună cu întreaga omenire progresistă, desfășoară o neobosită luptă pentru pace, împotriva deziluziilor de către imperialiști a unui nou război mondial; ele luptă activ pentru dezarmarea generală și totală, pentru interzicerea experiențelor cu arme nucleare, pentru încheierea tratatului de pace cu Germania și normalizarea situației în Berlinul occidental, pentru rezolvarea cât mai grabnică a celorlalte probleme internaționale care nu suferă amânare.

Noi, oamenii sovietici, a spus în încheiere vorbitorul, ne mândrim cu prietenia cu poporul frate român, deoarece ea răspunde intereselor tuturor popoarelor țărilor socialiste, întărirea păcii în întreaga lume.

După ce a transmis poporului român un sincer salut și cele mai bune urări, vorbitorul a arătat că oamenii sovietici constată cu un sentiment de profundă satisfacție că poporul român, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, a schimbat radical, într-o perioadă istorică scurtă, fața țării sale. Victoria socialismului la orașe și la sate, succesele obținute în domeniile economiei și culturii constituie un rod al muncii eroice a clasei muncitoare din România, al fărâmișii colectiviste și intelectuale. Oamenii sovietici se bucură din toată inima de succesele poporului frate român, deoarece acestea înțeleg și mai mult forța lagărului socialist care devine un factor hotărâtor al dezvoltării mondiale. În prezent, a spus vorbitorul în continuare, poporul sovietic înfăptuiește cu cinste hotărârile istorice ale celui de-al XXII-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice care constituie nu numai programul de activitate al partidului, ci și programul de muncă și de viață al întregului nostru popor care vede în el un îndreptar de luptă și acțiune.

Preocupate de munca pașnică constructivă, popoarele sovietice și romine, popoarele tu-

toare țărilor socialiste împreună cu întreaga omenire progresistă, desfășoară o neobosită luptă pentru pace, împotriva deziluziilor de către imperialiști a unui nou război mondial; ele luptă activ pentru dezarmarea generală și totală, pentru interzicerea experiențelor cu arme nucleare, pentru încheierea tratatului de pace cu Germania și normalizarea situației în Berlinul occidental, pentru rezolvarea cât mai grabnică a celorlalte probleme internaționale care nu suferă amânare.

O scenă din film.

Festivalul filmului sovietic

Prietenul nostru Gusev

areori se întimplă ca opera de artă să pună în circulație cu o asonanță minunată repeticăciune nume proprii de personaje devenite peste noapte simbolul unui sentiment, chintesenta unei ideologii, a unei epoci.

Creația lui Romm „Nouă zile dintr-un an”, cu care se deschide prestigiosul Festival al filmului sovietic, este unul din acele superlucrări emanații ale spiritului ce nu așteaptă numărul anilor pentru ca să demonstreze valoarea. Nici balanta criticilor spre a-și cântări virtuțile. Primul și ultimul cuvânt îl are spectatorul. Cu toate că prin problematica sa specială s-ar crede că interesează un cerc restrâns de intelectuali, filmul a fost jucat în U.R.S.S. — după cum declară scenaristul — cu casa închisă. Din scrisorile — nenumerate — primite de regiunea Romm,

una, care l-a impresionat mai mult decât toate articolele teoretice a fost aceea a unei studente de la o facultate tehnică. Ea spunea: „Am simțit foarte apropiat eroii lui, Mihail Ilici. Așa vrea să pot discuta cu ei despre viață, despre știință, ori despre artă. Să-l întreb pe Gusev ce crede el despre fericire deși, fără năvălă vorbă, prin exemplul vieții sale, mi-a dat răspunsul”. Cit de mândru poate fi creatorul — părinte al unor

Nu e vorba deci de o bravură teftină a unui spirit aventuros și fanatic, ci de un act conștient și deliberat omis de omul de știință în numele științei și al omenirii. Civismul, scepticismul și sint străine. Forța hotărârii lui rezidă în calcul — mult mai generos, mai cuprinzător — al utilității rezultatului obținut prin eforturi, și ducă trebuie, prin jertfa sa. În aceasta constă superioritatea morală a lui Gusev. Știe să vadă mai departe decât

logul acțiunii. O explozie neprevăzută în laborator și doi oameni sînt iradiați grav. Unul vorbind și glumind, conștient încă, moare sub ochii noștri. Celălalt își reia activitatea sub sennal amenințării implacabile: o nouă explozie va fi fatală. Se discută despre moarte cu un jirsec ce te înspăimîntă. Dar se luptă pentru viața cu o abnegație ce te umple de încredere. Un medic auză în boala lui, cu o severitate crudă, sentința implacabilă. Dar se apucă risicind totul, încercînd o cale încă neborădată, să-l opereze cînd a aproape nu există nici o șansă. Nici al, nici Gusev n-o fac de dragul risicului, ci sub imperiul necesității. Doctorul trebuie să încerce totul pentru a-și salva pacientul. Savantul trebuie să încerce totul pentru ca să realizeze omenirea de a viitor ca-tacism.

Eroul nostru militază în numele păcii. Energia atomică, supusă, va ușura traiul a milioane de oameni. Merită o societate o asemenea jertfă? I-a adus ei civilizația, progresul tehnic, un spor de înțelepciune, de fericire? Gusev nu răspunde cu teorii, ci cu evidențe. Cu acțiuni concrete ce dovedesc că fericirea individului nu poate rezulta decât din eforturile însele — ale colectivității. Matinele filosofiei împlinesc opera lui Romm. Ele sînt venele prin care circula, asigurînd omnia tota între ecran și spectator, singele fierbinte al actualității.

Da, Gusev reprezintă un simbol al zilelor noastre, simbolul umanității ce și-a atins treapta maturității sale morale și spirituale. Spiritul epocii în care s-a materializat nobilul ideal al tuturor timpurilor: comunismul.

Însemnări pe marginea filmului „Nouă zile dintr-un an”

astfel de personaje, devenite spectatorilor prieteni intimi cu care se pot întreține pe cele mai diferite probleme ale existenței. Modest prin fire, savant prin vocație, Gusev știe că are de împlinit o misiune ce nu suferă amânare.

În timpul războiului, Gusev, rănit, s-ar întoarce, cu toată interzicerea medicilor, în prima linie. În laborator, contaminat de iradiții, el își ascunde cu grijă boala pentru a-și duce pînă la capăt experiența. Poate greșite, expunîndu-se. Filmul pune în discuție tema, o reia, printr-un alt personaj, Rașnal Ilici și sugerează prietenului său că trăind, menajîndu-se ar putea aduce omenirii un aport mai mare decât mînzind totul pe o singură carte. Dar Gusev n-are timp de astfel de calcule. „Ami trebuie un an, un singur an” — hotărâște el cu pasiune lucidă, după ce asistă neputincios la sfîrșitul tragic al colegului său care trebuia să-i desăvîrșească opera.

Kulikov și Liolia — prietenii și tovarășii sa de viață. În perspectiva istorică. Și fără emfază, cu puoarea vorbelor, avînd drept singură măsură faptele, Gusev continuă să stea și își naște în laborator, și își reînceapă (a căia oră?) experiența. Eșecul ei coincide cu grava, poate fatala lui nouă contaminare.

Regizorul pregătise în fața noastră, fără menajamente, pe ambele planuri, drama, ne conștientă simplă, cu un patetism sobru, bărbătesc, spre un deznădămint previzibil. O noapte de dragoste, un vibrant impuls al vieții și, deodată lovitura așteptată, care surprinde totuși prin violența ei — moartea ce se înstăurează în organismul slăbit. Un pahar înclinat în sănătatea fiului Gusev întors pentru o zi la casa natală, și tremurul cunpuit al minii ce trădează începutul sfîrșitului.

Hrabrovski, scenaristul, și Romm, regizorul, nu evită elementele tragice. Dimpotrivă, le lansează energic, chiar din pro-

SPORT

PRIMELE ÎNTRECERI ALE CROSULUI „SĂ ÎNȚIMPINĂM 7 NOIEMBRIE”

Situa într-un cadru pitoresc, pe malul lacului Floreasca, parcul sportiv „Voinea” din Capitală a cunoscut duminică atmosfera obișnuită a marilor concursuri de masă. Sute de tineri și tinere și-au dat întâlnire la primele întreceri ale crosului „Să înțimpinăm 7 Noiembrie”. Pe listele participanților se aflau tineri muncitori de la cooperativă meșteșugărească precum și elevii de la școlile profesionale ale U.C.E.C.O.M.

În așteptarea startului, i-au surprins pe tinerii concurenți într-o discuție cu antrenorul Ion Steriade, pe marginea regulamentului acestei tradiționale competiții. Antrenorul le-a amintit cu acest prilej despre întrecerile precedente, unde numeroși tineri au obținut rezultate remarcabile, în urma cărora au fost selecționați în lotul de atletism al clubului sportiv „Voinea”. Printre aceștia se numără: Marian Costache, G. Haralambie, Maria Sebe, Constanța Stan, Elena Stamate etc.

„Și iată că se dă startul în primul concurs feminin. Un grup numeros de tinere se avîntă cu elan într-o pasionată întrecere, pe distanța de 500 m. Mare parte dintre concurențe au pășit recent pe terenul de sport. Bunoară, tînăra Valeria Petinghin, de la cooperativă „Sîrguința”, sau Sofia Moraru,

de la cooperativă „Artă și precizie”, fiică de colectivități din comuna Petrosani, raionul Zimnicea, participă pentru prima oară la o asemenea competiție. Ele se dovedesc bine pregătite, luptă cu multă dîrzenie și reușesc să se mențină tot timpul în plutonul fruntă, lăută că pe ultimii 50 metri, Maria Mureșanu sprintează puternic și trece prima linia de sosire.

Proba de 1000 de metri băieți s-a desfășurat pe un teren variat: unele porțiuni nivelate, iar o parte a fost teren accidentat, ceea ce a necesitat din partea concurenților o bună pregătire. În timpul concursului a intervenit în un... obstacol neprevăzut: a început o ploaie mîrșantă, îngreunînd traseul. Dar cu toate acestea, concurenții au dat dovadă de multă voință și dîrzenie, reușind să treacă cu bine și acest „obstacol”. Și trebuie subliniat că nici un concurent n-a abandonat întrecerea.

Iată acum și numele cîștigătorilor. La proba de juniori I, pe primele 3 locuri s-au clasat: George Mirică, Mircea Căușă și Constantin Stan de la cooperativă „Încălțămînt”, iar la juniori a II-a: Ion Bicu, de la Avîntul-Îmbrăcămînt, Mihai Pașcanu, cooperativă Tehnometal, și Petre Boier, cooperativă Metalul-casmica. S. SPIREA

Campionatul categoriei A la fotbal

Cel mai interesant meci al etapei a 6-a a campionatului categoriei A de fotbal a fost furnizat de „vedeta” cuplajului de pe stadionul „23 August” din Capitală în care s-au înfruntat echipele Steaua și Farul Constanța. Victoria a revenit fotbalistilor bucureșteni cu scorul de 5-4, după ce le pauză conduceau cu 4-1. În minutul 7, Căcoveanu deschide scorul, iar în continuare cei peste 30000 de spectatori prezenți în tribunele stadionului, asistă la numeroase faze spectaculoase. Farul a egalat prin Mănescu, dar Steaua se detașează prin golurile înscrise de Tomș, Roci și Constantin. În cea de-a doua repriză, constîmjenii dau o replică dîră și reușesc să reducă scorul prin Dinulescu. Steaua înscrie din nou prin Răci. În finalul partidei, bucureștenii slăbesc ritmul de joc ceea ce permite oaspeților să înscrie două puncte prin Moroianu și Dinulescu. În deschiderea cuplajului Dinamo București a cîștigat cu 4-2 meciul cu Minerul Lupeni. La Oradea, Crișana și-a valorificat avantajul terenului cîștigînd cu 4-3 la U.T. Arad. Singura echipă cu o bună comportare în deplasare a fost Rapid: 1-1 cu C.S.M.S. Iași. Petrolul Ploiești continuă seria victorilor mari pe propriul său teren. De data aceasta a cîștigat cu 5-1 în dauna studenților timișoreni.

Imagine de la înfrîngerea de fotbal Steaua-Farul

Foto: M. RANGA

PE SCURT

Antzi în sala sporturilor de la Floreasca sînt programate primele două înfrîngeri internaționale masculine de handbal în 7. Hovved Budapesta va juca cu Dukla Praga, iar T.S.K.A. va înfrîngi pe Steaua. Primul meci începe la ora 19.30.

În orașul Karl Marxstadt s-a disputat meciul internațional masculin de handbal în 7 dintre echipele selecționate ale R. D. Germane și R. P. Polone. Victoria a revenit echipei gazde cu scorul de 18-11 (11-0).

Echipele de volei ale U.R.S.S. și R. P. Bulgaria s-au înfrîngit din nou la Moscova într-un joc de verificare înaintea campionatelor mondiale care încep la 11 octombrie în 4 orașe sovietice. La meciurile echipa U.R.S.S. a obținut victoria cu scorul de 3-1 (15-5, 4-15, 15-8, 16-12). Echipa feminină a U.R.S.S. a cîștigat cu 3-0 (12, 8, 7). Cu prilejul unui concurs de atletism desfășurat la Budapesta, Sandor Noszaly a stabilit un nou record maghiar la proba de săritură în înălțime cu 2,08 m. Vechiul record era de 2,07 m și aparținea aceluiași atlet.

Campionatul republican de baschet a programat duminică noi jocuri. Rezultate înregistrate: Unirea-Stînta București 11-0, Dinamo-Progresul 3-3, Grivița Roșie-Stînta Petroșeni 6-3, Steaua-Stînta Timișoara 16-0, Stînta Cluj-Olimpia 16-0. În clasament continuă să conducă Grivița Roșie (46 puncte), urmată de Steaua (44 puncte) și Dinamo (43 puncte).

Pe hipodromul din Pardubice a început tradiționalul concurs hipic (obstacol categoria grea) la care participă cei mai buni călăreți și cai din țările socialiste. O frumoasă victorie a reușit în prima zi de întreceri jockeyul român D. Toduță care a cîștigat cu armăsarul Petrică „Premiul Volga”, al doilea ca importanță în această competiție equestră. Distanța traseului a fost de 6900 m. Pe locul doi s-a clasat, de asemenea, un reprezentant al țării noastre — Băk.

Deschiderea celui de-al III-lea Congres internațional de patologie infecțioasă

Luni dimineață s-au deschis în sala mare a Palatului R. Romine lucrările celui de-al III-lea Congres internațional de patologie infecțioasă, organizat sub auspiciile Societății internaționale pentru studierea bolilor infecțioase și parazitare.

La Congres participă peste 150 de oameni de știință și medici de specialitate din 25 de țări. Printre participanți se află cercetători cu reputație mondială cum sînt: profesorul R. de Maltby, S. G. Pense, F. de Ritis, G. Angela din Italia; P. Giroud, R. Soffer, P. Monnet din Franța; Sven Gerd din Suedia; A. E. Bilbin, V. I. Morozkin, V. P. Komisarenko din U.R.S.S.; G. Fanconi din Elveția; M. Onul din Turcia; J. Prochazka, K. Kouba din R. S. Cehoslovacă; Gherbak, Papo din R. P. F. Iugoslavia, R. Lieberman, R. Dickmann din S.U.A.; H. A. Lassen din Danemarca; J. Bogdanovic, B. Kassur, H. Brockman din R. P. Polonă; Kirchmayer, H. Urbach din R. D. Germane; Vozzi din R. P. Ungară; V. Bănuș, C. M. Hasselmann din R. F. Germană; Tanev, A. Toskov, V. Velicicov din R. P. Bulgaria; E. Richling, Eberghoff din Austria; F. Hama din Republica Arabă Unită și alții.

Din țara noastră iau parte la Congres numeroși oameni de știință — academicieni, profesori universitari, cadre didactice și de cercetare, medici. În prezidiul ședinței inaugurale au luat loc conducătorii ai Societății internaționale pentru studierea bolilor infecțioase și parazitare și alți oameni de știință de peste hotare.

În prezidiu au luat loc, de asemenea, tovarășii Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, vicepreședinte al Consiliului de Stat, acad. A. Loja, președintele Academiei R. P. Romine, I. Murgulescu, ministrul învățămîntului, Voinea Marinescu, ministrul sănătății și prevederilor sociale, I. Cozma, președintele Comitetului țării noastre pentru condițiile create în vederea unei desfășurări a lucrărilor Congresului.

Tovarășul Ștefan Voitec a rostit apoi discursul inaugural.

Cuvîntul tovarășului Ștefan Voitec

În numele Marii Adunări Naționale, al Consiliului de Stat, al Guvernului Republicii Populare Romine, și al său personal, tovarășul Ștefan Voitec a adresat un călduros salut participanților la cel de-al III-lea Congres internațional de patologie infecțioasă, urîndu-le din toată inima bun venit în țara noastră.

Îngăduiți-mi, a spus vorbitorul, să exprim satisfacția autorităților de stat romine de a putea găzdui în Capitală țării noastre acest important Congres; închinat țelului nobil al apărării vieții și sănătății oamenilor de pretutindeni.

Bogata și rodnică activitate a Societății internaționale pentru studii bolilor infecțioase și parazitare nu este bine cunoscută și sîntem bucuroși că reprezentanții Romine au luat parte activă la primele ei congrese, ca și la pregătirea actualului congres. Activitatea societății dv. caracterizată prin munca lămurită a numeroși eminenți cercetători din diferite țări, care luptă neobosit împotriva bolilor infecțioase, ne însușă convingerea că dezbaterile importante probleme înscrise pe ordinea de zi a Congresului va aduce o nouă și puternică contribuție în opera de ocrotire a sănătății publice.

În țara noastră, știința medicală și științele ei, ca în deosebită înțelegerea corectă științifică, se bucură de o înaltă prețuire din partea conducerii de stat; aceasta decurge nemîllocit din întreaga noastră politică, al cărei scop suprem este grija față de om, asigurarea celor mai bune condiții de viață materială și dezvoltarea spirituală pentru întregul popor.

În continuare, tovarășul Ștefan Voitec a prezentat participanților principalele realizări obținute de poporul român în anii care au trecut de la eliberarea țării de sub jugul fascist, oprindu-se în mod deosebit asupra rezultatelor pe tărîmul ridicării nivelului ocrotirii sănătății.

Datorită condițiilor noi create, a arlat vorbitorul, vîrsta medie a crescut de la circa 41 de ani, cît era în perioada 1930-1932, la 66 de ani în 1961.

Cu prisosință faptele arătate ce rol important revine cercetării științifice pe tărîm medical în ocrotirea și prelungirea vieții oamenilor. Dar pentru ca eforturile făcute pentru jugularea bolilor infecțioase, pentru îmbunătățirea în general a stării sanitare a populației, să dea roade din plin, este necesar ca ele să se des-

Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești, oameni de știință, artă și cultură, generali și ofițeri superiori, zăriași.

Au luat parte șefii unor misiuni diplomatice acreditați în R. P. Romine și alții membri ai corpului diplomatic.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de căldură prietenească. (Agerpres)

Capitalei, acad. Șt. Milcu, prim-secretar al Academiei R. P. Romine.

Acad. Șt. S. Nicolau, președintele comitetului de organizare, care a prezidat ședința, a rostit cuvîntul de deschidere a Congresului.

După ce a urat bun sosii oaspeților de peste hotare, participanții la Congres, acad. Șt. S. Nicolau a spus: „Faptul că țara noastră are cîntec să găzduiască cel de-al III-lea Congres internațional de patologie infecțioasă îl considerăm ca o dovadă de prețuire ce se dă științei medicale rominești în general, cercetătorilor care țara noastră în domeniul patologiei infecțioase, în particular. Ne bucurăm în mod deosebit de această prețuire. Ea a fost cîștigată prin activitatea multor înveștăți romine care au creat o frumoasă și remarcabilă tradiție în domeniul cercetărilor și combaterii bolilor infecțioase și parazitare, tradiție confirmată și înfrîngă prin munca intensă realizată în ultimii 15 ani de cercetătorii noștri, mulți dintre ei prezenți aici.

Este de remarcă faptul că în acești ultimi ani condițiile de lucru în cercetarea științifică medicală ca și în organizarea sanitară, în țara noastră, au fost deosebit de favorabile, incomparabil mai bune decît în oricare altă vreme. Sute și mii de cercetători științifici, cu ajutoarele lor, încadrați în institute sau centre speciale de cercetare dofolte cu o bogată bază materială, avînd muncă organizată în puține de stat, au făcut lucrări numeroase, importante, al căror ecou a depășit granițele țării și al căror continut a servit la îmbunătățirea stării de sănătate în patria noastră. În continuare ei a exprimat mulțumiri guvernului țării noastre pentru condițiile create în vederea unei desfășurări a lucrărilor Congresului.

Tovarășul Ștefan Voitec a rostit apoi discursul inaugural.

În condiții din ce în ce mai favorabile și, în primul rînd, într-o atmosferă de destindere internațională, de muncă pașnică, de activitate creatoare pusă în slujba civilizației și nu a distrugerii ei.

În zilele noastre, mai mult ca oricînd, interesele salvării păcii reclamă din partea statelor și a popoarelor eforturi mari și un înalt simț de răspundere.

Profund devotat cauzei păcii și progresului uman, — a spus vorbitorul — poporul român militază neabătut pentru preîntîmpinarea unui nou război, pentru extinderea și consolidarea relațiilor de prietenie cu toate popoarele. Această voință a poporului nostru își găsește o expresie în politica de pace a Republicii Populare Romine, în eforturile și îndreptate spre soluționarea pe calea tratatelor a tuturor problemelor litigioase între state, spre asigurarea destinderii și normalizarea vieții internaționale, spre dezvoltarea rodnică, în spiritul coexistenței pașnice, a colaborării multilaterale — economice, culturale, științifice — între toate popoarele lumii.

În încheiere, dai-mi voie să vă adresez omorâți congresiștii cele mai bune urări de succes și să exprim, încă o dată, convingerea că lucrările Congresului dv. vor constitui un nou și important aport la apărarea sănătății oamenilor de pretutindeni, vor sluii cauzei păcii și întregii umanități.

Saluînd Congresul în numele locuitorilor orașului București, Ion Cozma, președintele Comitetului executiv al Statului popular al Capitalei, și-a exprimat convingerea că acesta reprezintă o manifestare însemnată pentru progresul științei medicale, o contribuție la lărgirea colaborării internaționale între cadrele de specialitate.

DE PESTE HOTARE • DE PESTE HOTARE • DE PESTE HOTARE

Sub semnul prieteniei romino-indoneziene

MARELE MITING DE LA DJOKDJAKARTA

DUMINICĂ

LA DJOKDJAKARTA

Cuvîntarea tovarăşului

Gheorghe Gheorghiu-Dej

Iubite domnule preşedinte, Altele, Dragi cetăţeni al Djokdjakarta,

Permiteţi-mi ca luind cuvîntul la această tribună să vă mulţumesc fierbinte pentru primirea frăţească, deosebit de cordială pe care ne-aţi făcut-o nouă, reprezentanţi ai poporului român, ai României socialiste.

Cînd am pîşit pe pămîntul Indoneziei, preşedintele Sukarno, în cuvîntul de bun sovit, ne-a urât să ne simţim aici ca la noi acasă. El bine, dragi prieteni, în cele opt zile de cînd sîntem în ţara dv., ne-am simţit pretutindeni, la Djakarta, Djatiluhur, Bogor, Bandung, aci la Djokdjakarta, într-adevăr ca la noi acasă, ca între fraţi şi surori. Manifestările entuziaste prilejuite de vizita noastră le primim ca fiind adresate din suflet poporului român şi pot fi caracterizate ca o sărbătoare a prieteniei romino-indoneziene.

Ele ne vor rămîne adine întipărite în memorie ca amintiri din cele mai frumoase de care vom vorbi omenilor muncii din ţara noastră cînd ne vom întoarce în patrie.

Îmi face o deosebită plăcere să vă transmit dv., locuitori ai Djokdjakarta, ca şi întregului popor indonezian, un salut cald din partea poporului român, care nutreşte faţă de dv. sentimente de prietenie frăţească. România este foarte departe de aci. Ne despărţim mări şi oceane, cîmpii întinse şi munţi uriaşi, dar popoarele noastre se simt foarte aproape unul de altul, inimile noastre bat alături. Sîntem prieteni buni care-şi întind minţile şi doresc sincer să înfrăţească marea noastră patrie, în interesul comun al păcii şi colaborării internaţionale.

Este pentru noi o mare bucurie că la invitaţia amabilă a preşedintelui Sukarno, avem posibilitatea să cunoaştem nemijlocit frumoasa Indonezie, minunatul ei popor şi realizările sale. Poporul român, care şi-a suferit secole de-a rîndul asuprirea străină, pretuieşte şi respectă eroica dv. luptă pentru libertate naţională. Nu este bine cunoscut cit de mult aţi avut de îndurat de pe urma colonialiştilor, care timp de peste trei secole şi jumătate au jefuit fără milă bogăţiile ţării, au supus poporul unei sălbăticie exploatare, au încercat prin teroare şi represalii sîngeroase să-i înfrîngă voinţa de libertate. Dar toate acestea au fost zadarnice, căci poporul indonezian a dus o luptă neînfrîncată împotriva jugului colonial, pentru independenţă. Mulţi fi şi fiice ale acestui popor eroic şi-au jertfit viaţa pentru ca libertatea Indoneziei să triumfe. Pe bună dreptate, populaţia oraşului dv. ca şi întregul popor indonezian, se mîndreşte cu glorioasa răscălată condusă de eroul naţional, Diponegoro. Djokdjakarta a fost în timpul celui de-al doilea război mondial un puternic centru al mişcării patriotice împotriva cotoptorilor japonezi şi a avut un însemnat rol în lupta revoluţionară pentru alungarea colonialiştilor olandezi.

Ca rezultat al luptei sale grele şi îndelungate, poporul indonezian a reuşit să obţină victoria de importanţă istorică. A fost proclamată Republica Indonezie care se consolidează

şi se dezvoltă ca stat de sine stătător, iar recent străvîntul teritoriului indonezian, trianul de vest, a revenit Indoneziei. Aceasta constituie o puternică lovitură dată odiosului sistem colonialist, un strălucit succes al poporului indonezian ca şi al tuturor forţelor antiimperialiste.

Cunoaştem din propria noastră experienţă cit de greu se şterg urmele unui trecut de înăpoiere, de exploatare şi a suprimare, cită trudă şi jertfe se cer pentru a urca treptele progresului spre o viaţă luminată şi prosperă. Sîntem pe deplin convinşi că optimismul şi încrederea cu care a vorbit preşedintele Sukarno, de ziua forţelor armate, despre capacitatea poporului de aşi fărîncarea, de la Sebang la Merakue, sînt pe măsura posibilităţilor Indoneziei.

Viziunile patriei dv. am putut vedea şi aprecia hărnicia acestui popor talentat, plin de viaţă, entuziast, cu o cultură şi artă milenară. Ne-a făcut o puternică impresie capitala dv., Djakarta, prin armonia arhitectonică a construcţiilor, prin importanţele ei lucrări edificare, gospodăreşti, ştiinţifice cu care muncitorii şi tehnicienii de la şantierul hidroenergetic de la Djatiluhur îşi însuşesc tehnica nouă, vrednicia cu care ţăranii cultivă pămîntul, bogăţia lanurilor de orez, a plantaţiilor de cauciu şi de cauciuc, munca pasionată a oamenilor de ştiinţă şi studenţilor, vasta operă de lichidare a neştiinţei de carte, de dezvoltare a învăţămîntului şi culturii.

Ca prieteni şi fraţi vă dorim ca munca voastră insufletită să dea roade tot mai bogate în creşterea economiei naţionale, valorificarea imenselor resurse naturale, ridicarea nivelului de trai, înflorirea patriei dv., Republica Indonezie.

Daţi-mi voie acum să vă înfăţişez pe scurt unele din realizările şi preocupările poporului român. Au trecut 18 ani de la eliberarea României de sub jugul fascist. Înălţînd regimul care a servit interesele ţării monopolurilor imperialiste, poporul român şi-a luat soarta în propriile mîini, a lichidat exploatarea omului de către om, construieşte cu succes o orînduire socială nouă, orînduirea socialistă. Republica Populară Romîna este astăzi o ţară cu o industrie în plină dezvoltare, o agricultură mecanizată. Înfrîngînd secolul de întărire imperialiste, poporul român şi-a luat soarta în propriile mîini, a lichidat exploatarea omului de către om, construieşte cu succes o orînduire socială nouă, orînduirea socialistă. Republica Populară Romîna este astăzi o ţară cu o industrie în plină dezvoltare, o agricultură mecanizată. Înfrîngînd secolul de întărire imperialiste, poporul român şi-a luat soarta în propriile mîini, a lichidat exploatarea omului de către om, construieşte cu succes o orînduire socială nouă, orînduirea socialistă. Republica Populară Romîna este astăzi o ţară cu o industrie în plină dezvoltare, o agricultură mecanizată.

Recent, Uniunea Sovietică a prezentat Organizaţiei Naţiunilor Unite propunerea de a se începe de pe acum consultările cu guvernele ţărilor slab dezvoltate din punct de vedere economic din Asia, Africa şi America Latină în

colaborare. Avem între ţările noastre schimburi economice, colaborare tehnico-ştiinţifică şi culturală reciproc avantajoasă. În promovarea acestor relaţii, mari merite revin preşedintelui Sukarno, care a fost de două ori oaspetele României. Sîntem convinşi că vizita noastră în Indonezie va constitui şi ea o nouă şi importantă contribuţie la întărirea şi consolidarea prieteniei romino-indoneziene.

Ţinem să ne exprimăm de la această tribună satisfacţia că în convorbirile rodnice cu preşedintele Sukarno, cu colaboratorii săi apropiaţi, am constatat că punctele noastre de vedere în problemele internaţionale cele mai importante coincid, că între România şi Indonezie există mari posibilităţi pentru dezvoltarea relaţiilor economice în interesul ambelor popoare. Să ne apropiem, să ne unim cit mai mult!

La acest mare miting de prietenie flutură laolaltă drapelul alb-roşu al Indoneziei şi drapelul roşu, galben şi albastru al României. Este un simbol al înfrăţirii a două popoare, care prin relaţiile lor de prietenie şi colaborare aduc o contribuţie la cauza apărării libertăţii, împotriva imperialismului şi colonialismului, pentru asigurarea celei mai arzătoare cerinţe actuale a popoarelor, apărarea păcii, condiţie supremă a progresului, a fărînării unui viitor luminos spre care cu toţii năzuim.

România, ca şi Indonezie, ducе o politică de apărare a păcii, de coexistenţă paşnică şi colaborare internaţională. Numele unuia din frumoasele oraşe ale patriei dv., Bandung, a devenit un simbol al rolului crescînd pe care Indonezie şi alte ţări din Asia şi Africa îl joacă pe arena internaţională. Principiile elaborate la prima conferinţă a acestor ţări, ţinută la Bandung, acum şapte ani, au căpătat o largă răspîndire în lume, se bucură de aprobarea popoarelor de pretutindeni.

Ce trebuie făcut pentru a împiedica izbucnirea unui nou război mondial, război racheto-nuclear, pentru a asigura în lume o pace trairnică? Iată ce întrebări îşi pun oamenii de pe întregul glob. Pătrunse de grijă pentru soarta popoarelor, ţările socialiste şi altele state iubitoare de pace depun toate eforturile pentru reglementarea paşnică, pe calea tratativelor, a problemelor litigioase între state, pentru lichidarea rămăşişilor celui de-al doilea război mondial, încetarea experienţelor cu arme nucleare, interzicerea răspîndirii şi folosirii armelor nucleare, crearea de zone de demarcatie generală şi totale. Această politică corespunde intereselor tuturor popoarelor. Miliarde de dolari rămase disponibile de pe urma dezarmării ar putea fi folosite pentru prosperitatea economică şi social-culturală a ţărilor recent eliberate din jugul colonial, pentru progresul tuturor statelor, mai dezvoltate sau mai puţin dezvoltate.

Recent, Uniunea Sovietică a prezentat Organizaţiei Naţiunilor Unite propunerea de a se începe de pe acum consultările cu guvernele ţărilor slab dezvoltate din punct de vedere economic din Asia, Africa şi America Latină în

colaborare. Avem între ţările noastre schimburi economice, colaborare tehnico-ştiinţifică şi culturală reciproc avantajoasă. În promovarea acestor relaţii, mari merite revin preşedintelui Sukarno, care a fost de două ori oaspetele României. Sîntem convinşi că vizita noastră în Indonezie va constitui şi ea o nouă şi importantă contribuţie la întărirea şi consolidarea prieteniei romino-indoneziene.

Ţinem să ne exprimăm de la această tribună satisfacţia că în convorbirile rodnice cu preşedintele Sukarno, cu colaboratorii săi apropiaţi, am constatat că punctele noastre de vedere în problemele internaţionale cele mai importante coincid, că între România şi Indonezie există mari posibilităţi pentru dezvoltarea relaţiilor economice în interesul ambelor popoare. Să ne apropiem, să ne unim cit mai mult!

La acest mare miting de prietenie flutură laolaltă drapelul alb-roşu al Indoneziei şi drapelul roşu, galben şi albastru al României. Este un simbol al înfrăţirii a două popoare, care prin relaţiile lor de prietenie şi colaborare aduc o contribuţie la cauza apărării libertăţii, împotriva imperialismului şi colonialismului, pentru asigurarea celei mai arzătoare cerinţe actuale a popoarelor, apărarea păcii, condiţie supremă a progresului, a fărînării unui viitor luminos spre care cu toţii năzuim.

România, ca şi Indonezie, ducе o politică de apărare a păcii, de coexistenţă paşnică şi colaborare internaţională. Numele unuia din frumoasele oraşe ale patriei dv., Bandung, a devenit un simbol al rolului crescînd pe care Indonezie şi alte ţări din Asia şi Africa îl joacă pe arena internaţională. Principiile elaborate la prima conferinţă a acestor ţări, ţinută la Bandung, acum şapte ani, au căpătat o largă răspîndire în lume, se bucură de aprobarea popoarelor de pretutindeni.

Ce trebuie făcut pentru a împiedica izbucnirea unui nou război mondial, război racheto-nuclear, pentru a asigura în lume o pace trairnică? Iată ce întrebări îşi pun oamenii de pe întregul glob. Pătrunse de grijă pentru soarta popoarelor, ţările socialiste şi altele state iubitoare de pace depun toate eforturile pentru reglementarea paşnică, pe calea tratativelor, a problemelor litigioase între state, pentru lichidarea rămăşişilor celui de-al doilea război mondial, încetarea experienţelor cu arme nucleare, interzicerea răspîndirii şi folosirii armelor nucleare, crearea de zone de demarcatie generală şi totale. Această politică corespunde intereselor tuturor popoarelor. Miliarde de dolari rămase disponibile de pe urma dezarmării ar putea fi folosite pentru prosperitatea economică şi social-culturală a ţărilor recent eliberate din jugul colonial, pentru progresul tuturor statelor, mai dezvoltate sau mai puţin dezvoltate.

Recent, Uniunea Sovietică a prezentat Organizaţiei Naţiunilor Unite propunerea de a se începe de pe acum consultările cu guvernele ţărilor slab dezvoltate din punct de vedere economic din Asia, Africa şi America Latină în

colaborare. Avem între ţările noastre schimburi economice, colaborare tehnico-ştiinţifică şi culturală reciproc avantajoasă. În promovarea acestor relaţii, mari merite revin preşedintelui Sukarno, care a fost de două ori oaspetele României. Sîntem convinşi că vizita noastră în Indonezie va constitui şi ea o nouă şi importantă contribuţie la întărirea şi consolidarea prieteniei romino-indoneziene.

Ţinem să ne exprimăm de la această tribună satisfacţia că în convorbirile rodnice cu preşedintele Sukarno, cu colaboratorii săi apropiaţi, am constatat că punctele noastre de vedere în problemele internaţionale cele mai importante coincid, că între România şi Indonezie există mari posibilităţi pentru dezvoltarea relaţiilor economice în interesul ambelor popoare. Să ne apropiem, să ne unim cit mai mult!

La acest mare miting de prietenie flutură laolaltă drapelul alb-roşu al Indoneziei şi drapelul roşu, galben şi albastru al României. Este un simbol al înfrăţirii a două popoare, care prin relaţiile lor de prietenie şi colaborare aduc o contribuţie la cauza apărării libertăţii, împotriva imperialismului şi colonialismului, pentru asigurarea celei mai arzătoare cerinţe actuale a popoarelor, apărarea păcii, condiţie supremă a progresului, a fărînării unui viitor luminos spre care cu toţii năzuim.

România, ca şi Indonezie, ducе o politică de apărare a păcii, de coexistenţă paşnică şi colaborare internaţională. Numele unuia din frumoasele oraşe ale patriei dv., Bandung, a devenit un simbol al rolului crescînd pe care Indonezie şi alte ţări din Asia şi Africa îl joacă pe arena internaţională. Principiile elaborate la prima conferinţă a acestor ţări, ţinută la Bandung, acum şapte ani, au căpătat o largă răspîndire în lume, se bucură de aprobarea popoarelor de pretutindeni.

Ce trebuie făcut pentru a împiedica izbucnirea unui nou război mondial, război racheto-nuclear, pentru a asigura în lume o pace trairnică? Iată ce întrebări îşi pun oamenii de pe întregul glob. Pătrunse de grijă pentru soarta popoarelor, ţările socialiste şi altele state iubitoare de pace depun toate eforturile pentru reglementarea paşnică, pe calea tratativelor, a problemelor litigioase între state, pentru lichidarea rămăşişilor celui de-al doilea război mondial, încetarea experienţelor cu arme nucleare, interzicerea răspîndirii şi folosirii armelor nucleare, crearea de zone de demarcatie generală şi totale. Această politică corespunde intereselor tuturor popoarelor. Miliarde de dolari rămase disponibile de pe urma dezarmării ar putea fi folosite pentru prosperitatea economică şi social-culturală a ţărilor recent eliberate din jugul colonial, pentru progresul tuturor statelor, mai dezvoltate sau mai puţin dezvoltate.

Recent, Uniunea Sovietică a prezentat Organizaţiei Naţiunilor Unite propunerea de a se începe de pe acum consultările cu guvernele ţărilor slab dezvoltate din punct de vedere economic din Asia, Africa şi America Latină în

colaborare. Avem între ţările noastre schimburi economice, colaborare tehnico-ştiinţifică şi culturală reciproc avantajoasă. În promovarea acestor relaţii, mari merite revin preşedintelui Sukarno, care a fost de două ori oaspetele României. Sîntem convinşi că vizita noastră în Indonezie va constitui şi ea o nouă şi importantă contribuţie la întărirea şi consolidarea prieteniei romino-indoneziene.

Ţinem să ne exprimăm de la această tribună satisfacţia că în convorbirile rodnice cu preşedintele Sukarno, cu colaboratorii săi apropiaţi, am constatat că punctele noastre de vedere în problemele internaţionale cele mai importante coincid, că între România şi Indonezie există mari posibilităţi pentru dezvoltarea relaţiilor economice în interesul ambelor popoare. Să ne apropiem, să ne unim cit mai mult!

La acest mare miting de prietenie flutură laolaltă drapelul alb-roşu al Indoneziei şi drapelul roşu, galben şi albastru al României. Este un simbol al înfrăţirii a două popoare, care prin relaţiile lor de prietenie şi colaborare aduc o contribuţie la cauza apărării libertăţii, împotriva imperialismului şi colonialismului, pentru asigurarea celei mai arzătoare cerinţe actuale a popoarelor, apărarea păcii, condiţie supremă a progresului, a fărînării unui viitor luminos spre care cu toţii năzuim.

România, ca şi Indonezie, ducе o politică de apărare a păcii, de coexistenţă paşnică şi colaborare internaţională. Numele unuia din frumoasele oraşe ale patriei dv., Bandung, a devenit un simbol al rolului crescînd pe care Indonezie şi alte ţări din Asia şi Africa îl joacă pe arena internaţională. Principiile elaborate la prima conferinţă a acestor ţări, ţinută la Bandung, acum şapte ani, au căpătat o largă răspîndire în lume, se bucură de aprobarea popoarelor de pretutindeni.

Ce trebuie făcut pentru a împiedica izbucnirea unui nou război mondial, război racheto-nuclear, pentru a asigura în lume o pace trairnică? Iată ce întrebări îşi pun oamenii de pe întregul glob. Pătrunse de grijă pentru soarta popoarelor, ţările socialiste şi altele state iubitoare de pace depun toate eforturile pentru reglementarea paşnică, pe calea tratativelor, a problemelor litigioase între state, pentru lichidarea rămăşişilor celui de-al doilea război mondial, încetarea experienţelor cu arme nucleare, interzicerea răspîndirii şi folosirii armelor nucleare, crearea de zone de demarcatie generală şi totale. Această politică corespunde intereselor tuturor popoarelor. Miliarde de dolari rămase disponibile de pe urma dezarmării ar putea fi folosite pentru prosperitatea economică şi social-culturală a ţărilor recent eliberate din jugul colonial, pentru progresul tuturor statelor, mai dezvoltate sau mai puţin dezvoltate.

Recent, Uniunea Sovietică a prezentat Organizaţiei Naţiunilor Unite propunerea de a se începe de pe acum consultările cu guvernele ţărilor slab dezvoltate din punct de vedere economic din Asia, Africa şi America Latină în

DJAKARTA 7 (Agerpres). — Trimisul special Ion Gălăţeanu transmite: Duminică, la ora 8 dimineaţa, ora locală, în cea de-a 7-a zi a vizitei în Indonezie, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, împreună cu tovarăşii Ion Gheorghe Maurer şi Corneliu Mănescu, au plecat pe calea aerului de la Bandung la Djokdjakarta. Împreună cu oaspeţii romini călătoresc preşedintele Sukarno, Ihsan, secretar de stat, Suharto, ministrul comerţului, Prijono, ministrul pentru problemele învăţămîntului şi culturii, Kadarusman, procuror general al republicii, Ermingradja, ministrul muncii, Sukrisno, ambasadorul Republicii Indonezie la Bucureşti, precum şi Pavel Sitaru, ambasadorul R.P. Romine la Djakarta.

Pe aeroportul oraşului Djokdjakarta sîntîmpinirea înalţilor oaspeţi romini şi a preşedintelui Sukarno au venit sultanul Hamengkubuwono al IX-lea, conducătorul teritoriului special al Djokjakartei (care îşi păstrează statutul de sultan), Mochtar, guvernatorul local central, Patcu Alam al VIII-lea, vicepreşedintele al teritoriului special Djokdjakarta, general de brigadă Sarbini, şef al regiunii militare, Sukahar, şef al regiunii de poliţie, diverşi alţi reprezentanţi ai autorităţilor locale. Tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej şi preşedintele Sukarno primesc raportul comandantului gărzii de onoare. Sînt intonate imnurile de stat ale celor două ţări. Apoi tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej şi dr. Sukarno trec în revistă garda de onoare, după care este intonat imnul indonezian pentru eroi.

Oaspeţii romini împreună cu personalităţile indoneziene care îi însoţesc au luat apoi loc în maşini, îndreptîndu-se de la aeroport direct spre Borobudur, în apropiere de Djokdjakarta, unde se află celebrul templu budist, valoros monument al vechii culturii indoneziene. Aşezările străbătute de coloana de maşini erau înfăşate de locuitori care se adunaseră pe ambele părţi ale drumului, fluturînd steagurile romineşti şi indoneziene, scîndînd lozinci din de cunoscută „Merdeka” din loc în loc, pe pancarte transverse, aşezate între doi palmieri sau alţi copaci tropicali, se vedeau scrise în limba indoneziană şi romină lozincile „Bun venit excelenţei sale Gheorghe Gheorghiu-Dej, preşedintele Consiliului de Stat al R.P. Romine”, „Bine aţi venit!”.

Templul din Borobudur — construit în mijlocul junglei — este unul dintre minunatele exemple ale geniului creator al poporului Indoneziei. Tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej şi Ion Gheorghe Maurer şi-au exprimat admiraţia pentru această mare creaţie arhitectonică. De la Borobudur, cortegiul oficial se îndreaptă spre centrul oraşului Djokdjakarta. Locuitorii oraşului sîntîmpină pe oaspeţii din îndepărtată Romînie cu acelaşi entuziasm şi căldură cu care i-au întîmpinat pretutindeni în tot timpul vizitei lor. Oaspeţii romini sînt găzduiţi la Palatul Gedung Agung.

La orele 18,30, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej împreună cu tovarăşii Ion Gheorghe Maurer şi Corneliu Mănescu au vizitat, împreună cu preşedintele Sukarno, o expoziţie de artizanat javanez. Tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej a apreciat valoarea artistică a fesyaturilor de batik, socotindu-le adevărate picturi. Oaspeţii romini s-au fotografiat împreună cu un grup de meşteşugari. Tîndra Roestijanti a solicitat tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej un autograf. Tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej i-a scris în carnet: „În semn de admiraţie şi prietenie”. Carnetul tîndrei indoneziene s-a îmbogăţit, de asemenea, cu un autograf din partea tovarăşului Ion Gheorghe Maurer. Oaspeţii romini s-au înapoiat apoi la reşedinţa lor.

erau înfăşate de locuitori care se adunaseră pe ambele părţi ale drumului, fluturînd steagurile romineşti şi indoneziene, scîndînd lozinci din de cunoscută „Merdeka” din loc în loc, pe pancarte transverse, aşezate între doi palmieri sau alţi copaci tropicali, se vedeau scrise în limba indoneziană şi romină lozincile „Bun venit excelenţei sale Gheorghe Gheorghiu-Dej, preşedintele Consiliului de Stat al R.P. Romine”, „Bine aţi venit!”.

Templul din Borobudur — construit în mijlocul junglei — este unul dintre minunatele exemple ale geniului creator al poporului Indoneziei. Tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej şi Ion Gheorghe Maurer şi-au exprimat admiraţia pentru această mare creaţie arhitectonică. De la Borobudur, cortegiul oficial se îndreaptă spre centrul oraşului Djokdjakarta. Locuitorii oraşului sîntîmpină pe oaspeţii din îndepărtată Romînie cu acelaşi entuziasm şi căldură cu care i-au întîmpinat pretutindeni în tot timpul vizitei lor. Oaspeţii romini sînt găzduiţi la Palatul Gedung Agung.

La orele 18,30, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej împreună cu tovarăşii Ion Gheorghe Maurer şi Corneliu Mănescu au vizitat, împreună cu preşedintele Sukarno, o expoziţie de artizanat javanez. Tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej a apreciat valoarea artistică a fesyaturilor de batik, socotindu-le adevărate picturi. Oaspeţii romini s-au fotografiat împreună cu un grup de meşteşugari. Tîndra Roestijanti a solicitat tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej un autograf. Tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej i-a scris în carnet: „În semn de admiraţie şi prietenie”. Carnetul tîndrei indoneziene s-a îmbogăţit, de asemenea, cu un autograf din partea tovarăşului Ion Gheorghe Maurer. Oaspeţii romini s-au înapoiat apoi la reşedinţa lor.

La orele 18,30, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej împreună cu tovarăşii Ion Gheorghe Maurer şi Corneliu Mănescu au vizitat, împreună cu preşedintele Sukarno, o expoziţie de artizanat javanez. Tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej a apreciat valoarea artistică a fesyaturilor de batik, socotindu-le adevărate picturi. Oaspeţii romini s-au fotografiat împreună cu un grup de meşteşugari. Tîndra Roestijanti a solicitat tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej un autograf. Tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej i-a scris în carnet: „În semn de admiraţie şi prietenie”. Carnetul tîndrei indoneziene s-a îmbogăţit, de asemenea, cu un autograf din partea tovarăşului Ion Gheorghe Maurer. Oaspeţii romini s-au înapoiat apoi la reşedinţa lor.

La orele 18,30, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej împreună cu tovarăşii Ion Gheorghe Maurer şi Corneliu Mănescu au vizitat, împreună cu preşedintele Sukarno, o expoziţie de artizanat javanez. Tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej a apreciat valoarea artistică a fesyaturilor de batik, socotindu-le adevărate picturi. Oaspeţii romini s-au fotografiat împreună cu un grup de meşteşugari. Tîndra Roestijanti a solicitat tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej un autograf. Tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej i-a scris în carnet: „În semn de admiraţie şi prietenie”. Carnetul tîndrei indoneziene s-a îmbogăţit, de asemenea, cu un autograf din partea tovarăşului Ion Gheorghe Maurer. Oaspeţii romini s-au înapoiat apoi la reşedinţa lor.

VIZITA SOLILOR POPORULUI ROMÂN

ÎN INDONEZIA

(Urmare din pag. 1)

indoneziană faţă de poporul român. În cursul după-amiezii oaspeţii romini au plecat pe calea aerului spre insula Bali. Din avion se vedeau curiurile fumegînde ale vulcanilor şi apa oceanului de un verde intens pe care se ridică crestele albe ale valurilor. Cei 500 km dintre Djokdjakarta şi insula Bali, căreia i se spune pe drept cuvînt „Insula paradisului”, „perla oceanelor” sau „dimineaţa lumii”, au fost străbătuiţi într-o oră şi jumătate. La ora 16 avionul cu care au călătorit tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej, preşedintele Sukarno, tovarăşii Ion Gheorghe Maurer şi Corneliu

Mănescu, a aterizat pe aeroportul Tuban ale cărui piste pormese parcă din oceanul de smarald.

Cuvîntele „Bun sovit preşedintelui Consiliului de Stat al R. P. Romine, Gheorghiu-Dej”, scrise pe frontispiciul aerogării, drapelule de stătele celor două ţări arborate pe aeroport, mulţimea de oameni veniţi să-i întîmpine potrivit tradiţiilor lor pe oaspeţii de peste mări şi ţări, cele trei orchestre populare, toate acestea înfrunghiau sentimentele prieteniei cu care populaţia insulei Bali i-a primit pe conducătorii statului român. După intonarea imnurilor de stat ale celor două ţări, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej şi preşedintele Sukarno au trecut în revistă garda de onoare.

Purtînd ghirlande de flori oferite de tinerii locuitori ale insulei Bali, oaspeţii romini au trecut prin ploaia de flori cu care i-au primit fetele şi băieţii îmbrăcaţi în costume pitoreşti care formau un culoar viu pînă la clădirea aeroportului. Parfumata ploaie multicoloră de petale de trandafiri n-a conţinut pe cei 12 kam ai drumului pînă la Delipasar.

Cortegiul maşinilor s-a îndreptat apoi spre palatul Tampaksiring, situat la 40 de km depărtare, unde sînt găzduiţi înalţii oaspeţi romini în timpul vizitei lor pe insula Bali

Uganda — un nou stat independent

KAMPALA (Uganda) 8 (Agerpres). — În noaptea de duminică spre luni pe stadionul Kampala a fost coborît drapelul britanic, care a fluturat din anul 1894 deasupra Ugandei, simbolizînd dependenţa colonială. În locul lui a fost înălţat pentru prima oară drapelul noului stat independent Uganda.

După cum anunţă corespondentul agenţiei France Presse, pe stadionul Kololo din Uganda a avut loc o mare festivitate, la care a participat primul ministru al Ugandei, Apollo Milton Obote.

Alegerile din Brazilia

RIO DE JANEIRO. — La 7 octombrie, în Brazilia au avut loc alegeri generale pentru desemnarea a 409 deputaţi, 45 senatori, 11 guvernatori şi 7 viceguvernatori ai statelor federale, precum şi a sute de organe de conducere locale. Deoarece, drept de vot nu au decît ştiitorii de carte, participă la vot numai circa 18 milioane de cetăţeni din totalul de 50 milioane de locuitori ai Braziliei.

Lucrările Adunării Generale

• Cuvîntarea lui Osvaldo Dorticos • Primirea Algeriei în O.N.U.

NEW YORK (de la trimisul Agerpres, Cornel Răducanu) Ziaua de 8 octombrie a fost o zi importantă la Naţiunile Unite. Adunarea Generală a ascultat discursul preşedintelui Republicii Cuba, Osvaldo Dorticos, în cursul dimineţii, iar după cîteva ore a avut loc primirea oficială a celui de-al 109-lea membru al Organizaţiei Naţiunilor Unite, Republica Democrată Populăra Algerie.

Aşteptat cu cel mai mare interes, discursul preşedintelui Cunei a răscolit cu putere minţile de participanţi care au umplut la reţez partenerii şi cele două balcoane rezervate presei şi publicului din sala Adunării Generale. Se poate cita cu greu vreun alt exemplu în istoria Naţiunilor Unite care să fi oferit prilejul unei asemenea manifestări uriaşe de sprijin şi solidaritate cu lupta unui eroic popor ameninţat în însăşi existenţa sa suverană de pregătirile agresive ale Statelor Unite.

La începutul cuvîntării sale, Osvaldo Dorticos a felicitat statele tinere în legătură cu primirea lor în marea familie a Organizaţiei Naţiunilor Unite. El a condamnat vehement propagandă intensă în favoarea unui război nuclear preventiv, dusă în ultimul timp de cercurile agresive din Occident.

Coexistenţa paşnică, dezarmarea generală şi totală, încetarea experienţelor nucleare, lichidarea deplină a sistemului colonial, iată problemele principale care trebuie să stea în atenţia O.N.U., a declarat Osvaldo Dorticos. Preşedintele Cunei a vorbit despre necesitatea restabilirii cit mai rapide a drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în Organizaţia Naţiunilor Unite. El a condamnat vehement propagandă intensă în favoarea unui război nuclear preventiv, dusă în ultimul timp de cercurile agresive din Occident.

loc imediat după victoria revoluţiei în Cuba, sabotajul, blocada economică şi faţa invazia contrarevoluţionară de la Playa Girón, organizată de Statele Unite, finanţată şi înarmată de monopoliştilor americani. Eşecul agresiunii de anul trecut n-a furnizat însă cercurilor conducătoare americane lecţia necesară — a spus Dorticos.

Spusul recentei întîlniri de la Washington a ţărilor latino-americane, convocată de Statele Unite, a fost organizarea unei conspiraţii noi, a unei blocade, a unor măsuri de represalii împotriva vaselor comerciale care aduc din alte ţări materii prime, maşini, îngrăşămînte agricole necesare economiei cubane. Oare lupta pentru libertate economică a ţării noastre depinde de intenţiile bune sau rele ale Statelor Unite? — a întrebat Dorticos. Oare blocada organizată este sau nu un act de război? Cine dă dreptul Statelor Unite de a lua astfel de măsuri şi cum poate Organizaţia Naţiunilor Unite să prevină cu nepăsare la asemenea evenimente periculoase? Cuba cere condamnarea de către O.N.U. a unor asemenea acte agresive. (Acesta cuvinte au fost salutate cu puternice aplauze).

Cuba nu este singură, a continuat Osvaldo Dorticos. Ea simte alături de ea solidaritatea internaţională a popoarelor, simle ajutorul multilateral al unor guverne prietene. Dată fiind intenţia furtivă a guvernului american de a legitima o agresiune împotriva Cunei, guvernul ei are tot dreptul să dătorie faţă de popor de a lua măsuri de apărare a integrităţii teritoriale şi suveranităţii ei.

Subliniind în încheiere că guvernul cuban nu are nici un fel de intenţii agresive faţă de nimeni, că este gata să negocieze orînd cu guvernul Statelor Unite orice chestiune litigioasă şi că răspunderea pentru situaţia creată acum revine în întregime Statelor Unite, Osvaldo Dorticos a cerut delegaţii americane să facă în faţa Naţiunilor Unite dovada intenţiilor sale, dar nu prin vorbe cîntate în cel mai scurt timp de eveniment, ci prin garanţii corespunzătoare. De-a lungul întregii sale expunerii, rostită liber, timp de

Sărbătorirea Lunii prieteniei sovieto-romine în U.R.S.S.

MOSCOVA (corespondenţă specială). Ca în fiecare an, tradiţionala Lună a prieteniei sovieto-romine va fi sărbătorită şi în U.R.S.S. În numeroase oraşe din Uniunea Sovietică se vor organiza adunări închinete ţării noastre, realizării obţinute de poporul român, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, pe drumul desăvîririi construcţiei socialiste.

La 9 octombrie, Consiliul de conducere al Asociaţiei de prietenie sovieto-romină va organiza o adunare festivă la Casa prieteniei popoarelor din Moscova. La Casa de cultură a Uzinei „Serp i Molot” se va deschide săptămîna viitoare expoziţia „Metalurgia şi construcţia metalurgică în R. P. Romîna”. O asemenea expoziţie se va inaugura de asemenea şi la Erevan, unde se va deschide şi o expoziţie de pictură rom